

๒๔ เม.ย. ๒๕๔๖

99702

การศึกษาด้านภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปริญญานิพนธ์

ของ

นันทวัน ชนะสิทธิ์

หนังสือฉบับนี้ได้รับรองจากสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ
หากดกถูกกับใจโดยไม่ขอขบรม
ผู้พบเห็นกรุณานำส่งสำนักหอสมุดด้วย ถือเป็นกุศลสูงยิ่ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุม

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ จิตพิทักษ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริม ทศศรี)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ จิตพิทักษ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริม ทศศรี)

กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์นรา บุณรัช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สืบพงศ์ ธรรมชาติ)

วันที่ ...๒... มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงด้วย ได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ
แนะนำ และการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ จิตพิทักษ์ ประธาน
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริม ทศศรี และ อาจารย์นรา บุรณรัช กรรมการ ผู้ศึกษา
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิดา วุฒิวิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ โกวิทยา และคุณจุฑามาศ อินทรปรีชา ที่ให้คำแนะนำซึ่งเป็น
ประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าดังนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ทุนสนับสนุนในการศึกษา และผู้
ที่มีส่วนร่วมทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ ให้ความอนุเคราะห์ ความเมตตา เอื้อ
อาทร ตลอดเวลาที่คุณศึกษาได้ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

นันทวัน ชนะสิทธิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
	การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	9
	ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	
	สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	12
	การรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	14
	สถานภาพของการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	15
	ลักษณะด้านชีวสังคมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา	17
	ลักษณะด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา	22
	การปรับตัวด้านการเรียน	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5	บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	49
	บทย่อ.....	49
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	49
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	49
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50
	อภิปรายผล.....	52
	ข้อเสนอแนะ.....	64
	บรรณานุกรม.....	65
	ภาคผนวก.....	72
	ประวัติย่อของผู้ศึกษา.....	85

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามคณะ.....	28
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา.....	28
3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระ.....	32
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพ ภาวะรอพินิจ.....	37
5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพ ภาวะรอพินิจ.....	38
6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่พักอาศัยกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพ ภาวะรอพินิจ.....	39
7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอบคัดเลือกกับจำนวนครั้งที่อยู่ใน สถานภาพภาวะรอพินิจ.....	40
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้กับจำนวนครั้งที่ อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ.....	41
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวน ครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจ.....	42
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่ อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ.....	43
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ใน สถานภาพภาวะรอพินิจ.....	44
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา กับ จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ.....	45
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ใน สถานภาพภาวะรอพินิจ.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การผลิตบัณฑิตที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ เป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรในการผลิตบัณฑิตเพื่อสนองความต้องการของสังคม โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติการพัฒนา ทั้งวิชาการและวิชาชีพ การสร้างสรรค์ และเผยแพร่ความรู้ การริเริ่ม การพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก (แผนการศึกษาแห่งชาติ, พุทธศักราช 2535 : 13) ภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การเตรียมเยาวชนของชาติให้มีความพร้อมทั้งสามด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เพื่อจะก้าวออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และด้วยความมั่นใจ (รายงานการประชุมทางวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย ประจำปี 2530:5)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคแห่งแรกในภาคใต้ เปิดรับนักเรียนรุ่นแรก เมื่อปี พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมี 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี เปิดสอนระดับปริญญาตรีทั้งหมด 12 คณะ ในปีการศึกษา 2539 มีนักศึกษาจำนวน 8,689 คน มีวิทยาลัยชุมชนในสังกัด 3 แห่ง คือ วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต วิทยาลัยชุมชนตรัง และวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (2 ปี) ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

วิธีการรับนักศึกษาเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 2 วิทยาเขต ใช้ระเบียบการสอบคัดเลือกเดียวกัน คือ การสอบคัดเลือกวิธีรับจากส่วนกลาง โดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ จำนวนร้อยละ 50 และการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ จำนวนร้อยละ 50 วิธีรับตรงแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ (1) ระบบโควต้า เป็นนโยบายของรัฐที่ต้องการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักศึกษาในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ และ (2) ระบบโควต้าพิเศษ เป็นการกระจายโอกาสสู่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อสนองตอบต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ระบบนี้ให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น โครงการส่งเสริมการศึกษาทั่วไปของนักศึกษาไทยมุสลิมของกระทรวงมหาดไทย และศูนย์อำนวยการบริหารงานจังหวัด

ชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ซึ่งเป็นโครงการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2526)

จากการที่นักศึกษาได้ผ่านกระบวนการสอบคัดเลือกตามหลักเกณฑ์การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน และสมควรที่จะศึกษาจนสำเร็จทุกคน แต่จากสถิติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ปรากฏว่านักศึกษาในวิทยาเขตหาดใหญ่ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ของทุกคณะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จำนวน 295 คน พันสภาพการเป็นนักศึกษา จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจทั้งมหาวิทยาลัย ร้อยละ 15.05 (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2531) ในปีการศึกษา 2532-2534 มีนักศึกษาตกและออกกลางคันจำนวน 596 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 และในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 มีจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 1-3 ทั้งหมดจำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 7.95 ของนักศึกษาจำนวน 5,532 คน และพันสภาพการเป็นนักศึกษา 51 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2537)

การศึกษาถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ผลของการลงทุนจะเป็นความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ ประเทศจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้จะต้องพัฒนาคนเป็นอันดับแรก การที่นักศึกษาตกและออกกลางคันเป็นความสูญเสียทางการศึกษา เพราะรัฐจะต้องลงทุนเพื่อการศึกษาโดยเฉลี่ยประมาณ 55,000 บาท ต่อคนต่อปี (นิดา วุฒิวิทย์. 2528 (ก)) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนงราม เศรษฐพานิช และคณะ ที่ได้ศึกษาสำรวจค่าใช้จ่ายและผลตอบแทน จากการลงทุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยแบบจำกัดรับ พบว่ารัฐจะต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ ปีละ 62,331 บาท ต่อคนต่อปี (นงราม เศรษฐพานิช และคณะ. 2532 : 1281-1287)

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่ในช่วงของวัยรุ่นอายุระหว่าง 16-22 ปี มีความแตกต่างกันในด้านของสังคมแวดล้อม ลักษณะพื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ การอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัยทำให้การดำรงชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงไป หากนักศึกษาไม่สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเองได้ จะก่อให้เกิดความคับข้องใจและวิตกกังวล จากผลการศึกษาของสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปี 2523 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ จะมีปัญหาเรื่องการแข่งขันกันเรียน ปัญหาสภาพหอพัก

ที่อยู่กันอย่างแออัด ปัญหาความรู้สึกเหนื่อยหน่ายที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ปัญหาการปรับตัวและปัญหาด้านจิตใจมีผลกระทบต่องระดับคะแนน ทำให้นักศึกษาต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ (สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2524) และในปี พ.ศ. 2525 ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดสัมมนาเรื่อง ปัญหาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สรุปปัญหาที่สำคัญคือนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน อัตราการตกซ้ำชั้นสูง การลาออกกลางคันของนักศึกษา การแบ่งแยกเป็นพรรคเป็นพวก การขาดระเบียบวินัย และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2525 : 39)

จากการที่มีนักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจจำนวนมาก และนักศึกษาดังกล่าวเป็นผู้ที่ควรได้รับการความช่วยเหลือจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะทางด้านจิตใจและกำลังใจ การให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ จำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน ซึ่งจะหมดสิทธิ์ที่จะศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไป คือการพ้นสภาพนักศึกษา (คู่มือการศึกษา. 2537:9-11) การศึกษาสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในครั้งนี้ เพื่อต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องได้แก่ เพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษารายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมและการปรับตัวด้านการเรียน กับจำนวนครั้งที่ อยู่ในภาวะรอพิณิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอมหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง ประกอบการพิจารณาดำเนินการกำหนดนโยบาย วางแผนและช่วยเหลือนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งมีผลช่วยลดปริมาณความสูญเปล่าทางการศึกษาของประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย อันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมและการปรับตัวด้านการเรียน

2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือกอันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และการปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. เพื่อประมวลองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและข้อเสนอแนะที่ทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปรในความมุ่งหมายข้อที่ 1
2. ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในความมุ่งหมายข้อที่ 1 กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้บริการนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ เช่น ฝ่ายวิชาการคณะ อาจารย์ที่ปรึกษาประจำคณะ และฝ่ายกิจการนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 321 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 175 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ

- เพศชาย
- เพศหญิง

2. สาขาวิชา

- สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. สถานที่พักอาศัย

- พักในหอพักของมหาวิทยาลัย
- พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย

4. วิธีการสอบคัดเลือก

- วิธีรับตรง หรือระบบโควต้า
- วิธีรับจากส่วนกลาง

5. อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้

- อันดับที่ 1
- อันดับที่ 2
- อันดับที่ 3
- อันดับที่ 4

6. ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 2,000 บาท
- 2,001-4,000 บาท
- 4,001-6,000 บาท
- สูงกว่า 6,000 บาท

7. รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 5,001-10,000 บาท
- 10,001-15,000 บาท
- สูงกว่า 15,000 บาท

8. ภูมิสำเนาของนักศึกษา

- ภาคกลาง
- ภาคเหนือ
- ภาคใต้
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ภาคตะวันออก

9. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

- ลักษณะจริงจังเข้มข้น คือเข้าร่วมในฐานะเป็นกรรมการองค์การนักศึกษา สถานักศึกษา ชมรม สโมสร สมาชิกรัก
- ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย คือไม่เคยเข้าร่วมในฐานะหรือตำแหน่งใดๆ เลย

10. การปรับตัวด้านการเรียน

- ดี
- ปานกลาง
- ไม่ดี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ คือ ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. เพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
2. สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
3. สถานที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
4. วิธีการสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
5. อันดับที่ยกของคณะที่สอบคัดเลือกได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
6. ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

7. รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ
8. ภูมิฐานะของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ
9. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ
10. การปรับตัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคปกติทุกคณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2539
2. สถานภาพภาวะรอพิณิจ หมายถึง สถานภาพของนักศึกษาที่มีดัชนีคะแนนสะสมไม่ถึง 2.00 และมีสิทธิ์อยู่ในภาวะรอพิณิจได้จำนวน 3 ครั้ง หากมีดัชนีคะแนนไม่ถึง 2.00 ครบ 3 ครั้ง ติดต่อกันแล้ว จะต้องพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา
3. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ในคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา คือ
 - 3.1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 3.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ พยาบาลศาสตร์
 - 3.3 สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. วิธีการสอบคัดเลือก หมายถึง ระบบการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ
 - 4.1 วิธีรับตรงหรือระบบโควต้า โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกเองจะรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนต่างๆ ในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ ผู้สมัครมีสิทธิเลือกได้เพียง 3 อันดับ

4.2 วิธีรับจากส่วนกลาง โดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือก จะรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือผู้ที่ผ่านการสอบเทียบเท่า ผู้สมัครมีสิทธิเลือกได้ 4 อันดับ

5. อันดับที่ยกของคณะที่สอบคัดเลือกได้ หมายถึง คณะที่นักศึกษาสังกัดในปัจจุบัน โดยในใบสมัครสอบคัดเลือกได้ระบุว่าคณะที่สอบคัดเลือกได้นี้ได้เลือกในอันดับที่เท่าไร ปัจจุบันกำหนดให้ผู้สมัครมีสิทธิเลือกได้ 4 คณะ สำหรับการสอบรวมและ 3 คณะสำหรับการสอบตรง

6. ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าที่พักระหว่างศึกษา ค่าอาหาร ค่ายานพาหนะ ของใช้ทั่วไป และค่าใช้จ่ายในสังคมกลุ่มเพื่อนเฉลี่ยในเดือนหนึ่งๆ

7. สถานที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่นักศึกษาใช้พักอาศัยในระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ตามประกาศระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยเรื่องหอพักนักศึกษา

7.1 พักในหอพักของมหาวิทยาลัย คือ ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าพักในหอพักของมหาวิทยาลัย

7.2 พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย คือผู้ไม่มีสิทธิ์เข้าพักในหอพักของมหาวิทยาลัย

8. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาดังแต่มีสถานภาพเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

8.1 การเข้าร่วมจริงจังเข้มข้น (Active participation) คือ การเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะเป็นผู้บริหาร เช่น นายก อุปนายก ประธานชมรม เลขานุการ นักกีฬา นักดนตรี นาวาศิลป์ นักอาสาพัฒนา กรรมการหอพัก นักศึกษา และกรรมการสโมสร ฯลฯ

8.2 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม คือไม่เคยเข้าร่วมในฐานะหรือตำแหน่งใดเลย ในขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

9. การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนและการแก้ปัญหาการเรียน ไม่วิตกกังวลกับการเรียน ทศนคติต่อสถาบันและวิชาที่เรียน รู้จักใช้ทรัพยากรในการเรียน ติดตามการสอนได้ทัน ได้รับการแนะนำการเรียนจากอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการเสริมการเรียนการสอน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามสาระสำคัญดังนี้

1. การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
3. การรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. สถานภาพของการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. ลักษณะด้านชีวสังคมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจนักศึกษา
6. ลักษณะด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา
7. การปรับตัวด้านการเรียน

การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จัดตั้งขึ้นจากเจตนารมณ์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ดินแดนภาคใต้ เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่นและเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค โดยมุ่งมั่นที่จะเป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูงที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะภาคใต้ ภายใต้ภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 มาตรา 7 ได้กำหนดภารกิจให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็น “สถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน การวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงถ่ายทอดคุณค่าทางศิลปและวัฒนธรรมของชาติ” เพื่อให้มองเห็นภาพของการพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่คาดหวังและทิศทางการพัฒนาในอนาคตอย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยจึงกำหนดเป็นเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 ไว้ดังนี้ “เป็นแหล่งวิชาการระดับสูงของประเทศที่เป็น ที่พึ่งของท้องถิ่น มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีพลวัตในสังคมวิชาการนานาชาติ” (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2535:1)

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์สำคัญดังนี้

1. มุ่งพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจหลักด้วยความเป็นเลิศทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำประเทศชาติไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่พึงประสงค์

2. มุ่งป้องกันและหาทางแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกิดขึ้นในระบบบริหารอุดมศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการบริหารและการพัฒนาวิชาการ

3. มุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในรูปแบบต่างๆ ไปยังกลุ่มประชากรผู้ด้อยโอกาสในการเข้ารับการศึกษามากขึ้น

4. มุ่งพัฒนาและสร้างความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถพึ่งตนเองในเรื่องค่าใช้จ่ายได้มากยิ่งขึ้น

5. มุ่งพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีศักยภาพและความพร้อมที่จะจัดการศึกษาที่มีความเป็นสากล และร่วมมือกับต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการเผยแพร่เอกลักษณ์ไทยในประชาคมโลก (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2535:34-35)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 ดังนี้ (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2535:53-54)

1. พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนที่ยึดพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถในทุกระดับและทุกสาขาการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามความต้องการในการพัฒนาประเทศ ขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มพิเศษ

2. พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ การดำเนินงานด้านการวิจัย เพื่อเพิ่มปริมาณงานวิจัยที่มีคุณภาพ อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ การพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีและเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้

3. พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อให้สามารถชี้นำสังคม และให้คำปรึกษาได้ตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมให้เกิดประโยชน์แก่นุชน้อยอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

4. พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูเอกลักษณ์อันดีงามของประเทศไทยและท้องถิ่น ปลุกฝังวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ เพื่อประโยชน์สุขของสังคม และเป็นการสร้างความพร้อมในการปรับตัวทางวัฒนธรรม

5. พัฒนากุศลกรและระบบบริหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงานบริหาร และการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต มีความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกันในการกิจทั้ง 4 ด้าน จัดหาและการจัดการรายได้ ทรัพย์สินและผลประโยชน์ เพื่อใช้ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

6. พัฒนาการดำเนินงาน เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพสูงและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้

7. พัฒนาศักยภาพและความพร้อม ให้สามารถประสานความร่วมมือในการดำเนินงาน ตามภารกิจกับต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียนและกลุ่มเอเชียแปซิฟิก เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการนานาชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคแห่งแรกในภาคใต้ เปิดรับนักศึกษารุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมี 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตั้งอยู่ที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และวิทยาเขตปัตตานี ตั้งอยู่ที่ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ทั้งหมดรวม 12 คณะ ในวิทยาเขตหาดใหญ่ รวม 9 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และโครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนวิทยาเขตปัตตานีมีรวม 3 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีโครงการขยายเป็น วิทยาลัยชุมชนอีก 3 แห่ง คือ วิทยาลัยชุมชนภูเก็ ตั้งอยู่ที่ตำบลสะพานหิน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับอนุปริญญา สอน 6 โปรแกรม ได้แก่ การโรงแรมและการท่องเที่ยว การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ศิลปประยุกต์ เทคนิคการเกษตร เทคโนโลยีการยาง คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และโครงการจัดตั้งคณะการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ตั้งอยู่ที่อำเภอกระบุรี จังหวัดภูเก็ต มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว หลักสูตรการจัดการโรงแรมบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)

วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี สำนักงานชั่วคราวอยู่ที่ศาลาประชาคม อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นหลักสูตรเดียวกับวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต 3 หลักสูตร คือ การโรงแรมและการท่องเที่ยว การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งกำลังดำเนินการจัดตั้งเป็นวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

โครงการขยายการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่จังหวัดตรัง สำนักงานชั่วคราวตั้งอยู่ที่โรงเรียนเทศบาลวัดมณีนิม อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นหลักสูตรแรกได้รับผลิตชอบโดยคณะวิทยาการจัดการ เรียนวิชาพื้นฐาน 2 ปี ที่จังหวัดตรังแล้วมาศึกษารายวิชาปีที่ 3 และ 4 ที่คณะวิทยาการจัดการ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งวิทยาเขตหาดใหญ่และวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 35 สาขาวิชา

จึงกล่าวสรุปได้ว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เปิดสอน 3 ระดับคือ ระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา จำนวนนักศึกษาที่ศึกษาในระดับอนุปริญญา 457 คน ปริญญาตรี 8,689 คน และระดับบัณฑิตศึกษา 977 คน

ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

การสอบคัดเลือกสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนปัจจุบันแบ่งออกได้เป็น

4 ประเภท คือ

1. การสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย
2. การสอบคัดเลือกโดยวิธีพิเศษ
3. การรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเปิด
4. การรับนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและวิทยาลัยของรัฐ

สำหรับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแบบจำกัดรับ ปัจจุบันใช้วิธีการสอบคัดเลือก 2 วิธีคือ

1. การสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัยหรือสอบรวม
2. การสอบคัดเลือกโดยวิธีพิเศษหรือสอบตรง

การสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัยหรือสอบรวม

การดำเนินการสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัยทุกๆ ปีการศึกษา ระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน ทบวงมหาวิทยาลัยจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดหน่วยงานอื่น และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวนประมาณ 42 สถาบัน สำหรับปีการศึกษา 2537 มีคณะวิชาให้เลือกทั้งหมดรวม 998 คณะหรือประเภทวิชา โดยจัดสอบพร้อมกัน 8 สนามสอบ คือ ภาคกลางที่สนามสอบกรุงเทพมหานครและมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ภาคเหนือที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้และมหาวิทยาลัยนเรศวร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภาคตะวันออกที่มหาวิทยาลัยบูรพา และภาคใต้ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

การสอบคัดเลือกโดยวิธีพิเศษหรือสอบตรง

การสอบคัดเลือกโดยวิธีพิเศษหรือสอบตรง เนื่องจากการสอบคัดเลือกแบบรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการนั้น ผลการสอบคัดเลือกปรากฏว่านักเรียนที่มาจากส่วนภูมิภาคหรือต่างจังหวัด ผ่านการสอบคัดเลือกได้จำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่สอบได้จากส่วนกลาง เป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยต่างๆ มีนโยบายกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ผู้ที่ยากกว่า ซึ่งวิธีพิเศษหรือสอบตรงสามารถแบ่งออกเป็นระบบโควต้า และระบบโควต้าพิเศษ

ระบบโควต้า เป็นนโยบายของรัฐที่ต้องการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้แก่ นักเรียนในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค จะกำหนดจังหวัดในเขตหรือภาคที่จะให้บริการแล้วดำเนินการสอบคัดเลือกผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เริ่มดำเนินการรับนักศึกษาตามโครงการโควต้าครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2516 โดยรับนักเรียนจาก 14 จังหวัดภาคใต้ในอัตราร้อยละ 10 ของจำนวนที่รับได้ทั้งหมด ต่อมาจึงเปิดโอกาสให้นักเรียนในภาคใต้สอบแข่งขันเข้าเรียนได้อย่างเสมอภาค โดยในระยะแรกมหาวิทยาลัยรับนักเรียนจากการสอบตรงเพียงร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2518 และเพิ่มร้อยละ 40 ในปี พ.ศ. 2519 จนถึงปัจจุบันสามารถรับได้ร้อยละ 50 ของคณะหรือประเภทวิชาของจำนวนทั้งหมดที่รับได้

ระบบโควต้าพิเศษ เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายกระจายโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับระบบโควต้า แต่เป็นการกระจายโอกาสไปยังนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อ

สนองตอบต่อแผนพัฒนากำลังคนของประเทศ มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดทำโครงการขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์และกำหนดเงื่อนไขของโครงการแต่ละโครงการกับผู้มีสิทธิ โดยมีการจัดสอบคัดเลือกเพื่อให้เกิดความยุติธรรม (คู่มือการสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย, ปีการศึกษา 2536:6-8)

การรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวิธีการรับนักศึกษาเข้าศึกษา 3 วิธี คือ

1. การรับนักศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกซึ่งจัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย หรือ สอบรวม เป็นการรับนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี 5 ปีหรือ 6 ปี ขึ้นอยู่กับสาขาวิชา ซึ่งรายละเอียดจะกำหนดในเอกสารระเบียบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย โดยรับจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนที่รับได้ทั้งหมด
2. การรับนักศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยโดยวิธีรับตรง หรือ สอบตรง ผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกจะต้องเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษาหรือสำนักงานการศึกษาเอกชนหรือนักศึกษาในระบบการศึกษานอกโรงเรียน โดยเลือกศึกษาโดยวิธีเรียนในชั้นเรียนของโรงเรียนในเขตจังหวัดภาคใต้ จะรับจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนที่รับไว้ทั้งหมดในแต่ละปี
3. การเข้าศึกษาโดยคณะ/หน่วยงานต่าง ๆ จัดสอบเอง เป็นการรับนักศึกษาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร (ต่ำกว่าปริญญาตรี) ระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 1, 2 ปี หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการรับนักศึกษาเข้าเรียนตามโครงการพิเศษอื่นๆ คณะวิชาต่างๆ ที่รับผิดชอบหลักสูตรหรือโครงการพิเศษเหล่านั้นจะเปิดรับสมัครและทำการสอบคัดเลือกเองโดยตรงซึ่งจะเปิดรับสมัครเป็นคราว ๆ ไปตามประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สถานภาพของการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2524 ว่าด้วยเรื่องสถานภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยจะนำผลการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนมาพิจารณาเพื่อจำแนกสถานภาพของนักศึกษาในทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยยังไม่ครบสองภาคการศึกษาซึ่งจะได้รับการพิจารณาจำแนกสถานภาพของนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคสองทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้ลาพักหรือถูกให้พัก (คู่มือการศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2537 : 440) สถานภาพของนักศึกษามี 2 ประเภท คือ

1. สถานภาพนักศึกษาปกติ หมายถึง นักศึกษาที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป
2. สถานภาพนักศึกษากวาระรอพินิจ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนครบสองภาคการศึกษาแล้ว ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.50 แต่ไม่ถึง 2.00 และมีสิทธิอยู่ในภาวะรอพินิจได้ 3 ครั้ง หากดัชนีสะสมไม่ถึง 2.00 หลังจากได้รับภาวะรอพินิจติดต่อกัน 3 ครั้ง แล้วจะต้องพ้นสภาพจากการเป็น นักศึกษา

การจำแนกภาวะรอพินิจ แบ่งออกได้เป็น 3 ครั้งคือ

- (1) นักศึกษาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ครบสองภาคการศึกษาแล้วและได้ดัชนีสะสมในภาคสองนี้ไม่ถึง 2.00 หรือนักศึกษาปกติที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.50 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 1
- (2) นักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 ที่ได้ดัชนีสะสม ตั้งแต่ 1.70 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 2
- (3) นักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 2 ที่ได้ดัชนีสะสม ตั้งแต่ 1.90 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 3

การจำแนกสถานภาพของการเป็นนักศึกษาเป็นผลมาจาก ระบบการวัด และการประเมินผลการเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบข้อมูลและนำไปสู่การแก้ไขและปรับปรุงพร้อมกับการพัฒนาสิ่งที่ยกพร่องให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผลการสอบของนักศึกษาจะเป็นดัชนีอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการเรียนประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบระดับคะแนน ซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนหรือผู้สอนที่คณะเจ้าของวิชาจะกำหนด อาจจะกระทำโดยการสอบหรือวิธีอื่นๆ การสอบอาจมีได้หลายครั้ง และการสอบไล่ หมายถึง การสอบครั้งสุดท้าย

ของรายวิชานั้น ผลของการเรียนจะวัดประเมินผลเป็นระดับขั้นและสัญลักษณ์ (คู่มือการศึกษา. 2537:7)

ระดับขั้นของคะแนนมี 5 ระดับ โดยกำหนดสัญลักษณ์เป็น A B C D และ E ในแต่ละตัวอักษรมีความหมายดังนี้

ระดับขั้น	ความหมาย	ค่าระดับขั้น (ต่อ 1 หน่วยกิต)
A	ดีมาก	4.00
B	ดี	3.00
C	พอใช้	2.00
D	อ่อน	1.00
E	อ่อนมาก	0.00

ถ้านักศึกษาได้รับขั้น E จะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำ ส่วนในรายวิชาที่ไม่มีจำนวนหน่วยกิต เช่น การฝึกงาน ฝึกภาคสนามหรือฝึกอื่น ๆ การวัดและการประเมินผลใช้สัญลักษณ์ G P และ F

G หมายถึง ผลการศึกษาอยู่ในขั้นดี

P หมายถึง ผลการศึกษาอยู่ในขั้นพอใช้

F หมายถึง ผลการศึกษาอยู่ในขั้นอ่อนมาก

นักศึกษาอาจเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ไม่ใช่วิชาบังคับของหลักสูตร โดยไม่นับหน่วยกิตเป็นหน่วยกิตสะสมได้ การวัดและการประเมินผลรายวิชาลักษณะนี้ใช้สัญลักษณ์ S และ U

S หมายถึง ผลการศึกษาเป็นที่พอใจของผู้สอน

U หมายถึง ผลการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของผู้สอน

ตามระเบียบว่าด้วยการศึกษาขั้นปริญญาตรี นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในกรณีต่อไปนี้ (คู่มือการศึกษา. 2537 : 8-9)

1. ตายหรือลาออก
2. ถูกให้ออกหรือไล่ออกเนื่องจากต้องโทษทางวินัย
3. ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนภายใน 30 วัน นับจากวันเปิดเรียนปกติ โดยไม่ได้รับการอนุมัติให้ลาพักการศึกษา
4. ได้ดัชนีสะสมต่ำกว่า 1.50 ยกเว้นนักศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นภาคการศึกษาแรก

5. ได้ดัชนีสะสมต่ำกว่า 1.00 ในภาคการศึกษาแรกที่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
6. ได้ดัชนีสะสมต่ำกว่า 1.70 ในภาคการศึกษาถัดไป หลังจากได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 1
7. ได้ดัชนีสะสมต่ำกว่า 1.90 ในภาคการศึกษาถัดไป หลังจากได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 2
8. ได้ดัชนีสะสมต่ำกว่า 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป หลังจากได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 3
9. ได้ลงทะเบียนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแล้ว เป็นระยะเวลาเกิน 2 เท่าของจำนวนปีการศึกษาต่อเนื่องกับที่ได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาของหลักสูตร
10. ได้รับการอนุมัติปริญญา
11. คณะกรรมการแพทย์ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดีวินิจฉัยว่าป่วย และคณะกรรมการประจำคณะเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า โรคนั้นเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

การที่นักศึกษาได้รับสถานภาพภาวะรอพินิจจำนวนมาก เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้นักศึกษาต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาและครอบครัว รวมถึงภาพลักษณ์ในด้านความเชื่อถือของสถาบันการศึกษาลดน้อยไป เพราะไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดเป้าหมายไว้

ลักษณะด้านชีวิตร่วมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา

ลักษณะด้านชีวิตร่วม หมายถึง คุณลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับตัวบุคคลทั้งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง อันได้แก่ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ภูมิฐานะ อาชีพ รายได้ (สมใจ จิตพิทักษ์, 2532:37) ความแตกต่างของลักษณะด้านชีวิตร่วมจะมีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา เช่น ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ลักษณะของคนในแต่ละภูมิภาคก็มีความแตกต่างกันในเรื่องภาษา นิสัยวัฒนธรรม ลักษณะของฐานะทางเศรษฐกิจ จะพบว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป และสามารถสนับสนุนส่งเสริมการศึกษามีโอกาสมากกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคงย่อมมีความพร้อมในทุกด้าน สามารถใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของปากท้อง แต่ผู้ที่มีฐานะไม่ดีจะต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงตนเอง จะต้องทำงานแลก

เปลี่ยน จะต้องแบ่งเวลาบางส่วนในการศึกษาไปประกอบอาชีพ ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาหาความรู้มากกว่าคนอื่นๆ จึงกล่าวได้ว่าลักษณะด้านชีวิตสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกัน ก็มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษาในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาพิจารณาในเรื่องของเพศ ภูมิฐานะ อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง ดังปรากฏในผลงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

เพศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526:184-190) ได้สำรวจตัวแปรที่อาจมีอิทธิพลต่อการสำเร็จการศึกษา การลาออกกลางคัน และการสอบตกของนักศึกษา พยาบาลรามารับดี ผลการศึกษาพบว่าเพศหญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษามากกว่าเพศชาย มีการออกกลางคันและการตกซ้ำชั้นน้อยกว่าเพศชาย

เสาวนีย์ คิสุวรรณ (2521:ข-ค) ได้ศึกษาโอกาสการสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ผลการศึกษาพบว่านิสิตหญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษามากกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้ามนิสิตชายมีโอกาสสำเร็จการศึกษามากกว่านิสิตหญิง และมีโอกาสออกกลางคันสูงกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

วิเชียร เกตุสิงห์ (2522:104) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงมีส่วนสอบคัดเลือกได้มากกว่านักศึกษาชาย

วันชาติ อ่วมแจ้ง (2529:ข) ได้ศึกษาเปรียบเทียบภูมิลำเนา และปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพวิทย์พัฒนากับนิสิตสภาพปกติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากนิสิตสภาพวิทย์พัฒนากับนิสิตสภาพปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไปของทุกคณะเป็นจำนวน 302 และ 789 คน ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่านิสิตสภาพวิทย์พัฒนากับนิสิตสภาพปกติมีความแตกต่างกันในด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แอสติน (Astin. 1978, อ้างในสืบพงศ์ จินดาพล. 2533:28) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงโดยเฉพาะชั้นปีที่ 1 จะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาชาย

ดัลเนียก (Dulniak. 1982 3455-3456-A) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมอนทานา ผลการสำรวจพบว่า อัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชายมีมากกว่านักศึกษาหญิง

แฮกเกอร์ดี (Haggerty, 1985 : 1530) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างการออกกลางคันกับการศึกษาต่อของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ พื้นฐานการศึกษาเดิม สามารถบ่งชี้ความแตกต่างระหว่างการออกกลางคันกับการศึกษาต่อได้

จากผลงานวิจัยที่กล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการรอพินิจของนักศึกษา

ภูมิลาเนา

อวยชัย วิษุวรรณ (2523:81) ได้ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา พบว่า ภูมิลาเนาในเขตเทศบาลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วานิช มาลัย (2527:39) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และวิธีศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า ภาคเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาที่อยู่ในภาคใต้ และภาคกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่อยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นิดา วุฒิวิทย์ (2528:21) ได้ศึกษาภูมิหลังของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่ออกกลางคัน พบว่า ในด้านภูมิลาเนา นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ มีอัตราการออกกลางคันที่น้อยกว่าภูมิภาคอื่นๆ ร้อยละ 12 ของนักศึกษาในภูมิภาคนั้น และนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราของการออกกลางคันมากกว่าภูมิภาคอื่นๆ ร้อยละ 20-23 ของนักศึกษาในแต่ละภูมิภาค

จากผลงานการวิจัยดังกล่าวแล้วแสดงให้เห็นว่า ภูมิลาเนาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้นักศึกษาต้องอยู่ในสถานภาพการรอพินิจ

รายได้ของครอบครัว

วิสาข์ เกษประทุม (2522:68) ได้วิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ พร้อมทั้งหาสาเหตุการออกกลางคันและการเรียนช้ากว่ากำหนดของนักศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแผนกการเงินและแผนกทะเบียนวัดผลของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ และจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาที่ออกกลางคันและที่เรียนช้ากว่า

กำหนด พบว่าสาเหตุที่สำคัญคือมีปัญหาด้านการเงิน ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ไม่สนใจเรียน สติปัญญาและสุขภาพไม่ดี สอบตกบ่อยๆ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการเรียน และปรับตัวเข้ากับสังคม วิทยาลัย ไม่ได้

คาร์สัน และแม็กโดนัล (Carison and McDonald 1966, อ้างใน สมใจ ศรีสัน รุ่งเรือง, 2529:17) ศึกษาพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวแปรที่ทำให้เด็กเรียน ได้ดีและไม่ดี เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีผลทำให้ขาด ประสบการณ์ที่ช่วย สนับสนุนในการเรียนรู้

ไรท์ และบิน (Wright and Bean, 1974 อ้างใน เพ็ญทิวา นรินทรานุกร ณ อยุธยา 2533: 32) พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวแทนของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถใช้ ในการทำนายผลการเรียนของนักศึกษาได้

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2533:32) ศึกษาความสัมพันธ์ทาง ภูมิหลังของนักศึกษา กับสถานภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ รุ่นปีการศึกษา 2528-2530 พบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับจ้าง พนักงาน ลูกจ้างบริษัทหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อย มีอัตราการร้อยละของการลาออก กลางคันมากกว่านัก ศึกษาที่มีบิดามีอาชีพรับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย เกษตร และประมง

โคปรา (Chopra, 1967:359-361) ทำการวิจัยในเมืองลัคเนา (Lucknow) ประเทศ อินเดีย พบว่า อาชีพของบิดาเป็นเครื่องบอกถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี คือ นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพรับราชการหรือค้าขาย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับจ้าง

อาบี ไจอัล (Abijal, 1979:7109-A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการออกกลาง คัน และการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต (Massachusetts) พบว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนัก ศึกษา คือ ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเรียน

จากผลงานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษา

วิธีการสอบคัดเลือก

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การสอบคัดเลือกได้ ดำเนิน การ 2 ระบบ คือ วิธีการรับรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย และวิธีการรับตรงโดยมหา

วิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการรับเองนั้น มีผลต่อระดับคะแนนและค่าเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของการศึกษา

จากรายงานการวิจัย สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2533) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควต้า และการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สรุปผลการวิจัยค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยหลักสูตรร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และกระจายของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย ตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกโควต้า และที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย (GPA) ของผู้สอบคัดเลือกแบบโควต้า และการสอบคัดเลือกจากส่วนกลางไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควต้ามียุทธศาสตร์ของผู้สำเร็จ การศึกษาสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางเล็กน้อย และการกระจาย ของค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ($\bar{X}$) ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควต้า และส่วนกลางมีการกระจายอยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกัน

สาธิต จันทรวินิจ (2529) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ระหว่างกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาประเภทที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกเอง (โควต้าพิเศษ) คณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2524 และคณะวิทยาศาสตร์ ปี 2526 แต่ละคณะ ต่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีเดียวกับประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกรมโดยทบวงมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โสภณ หาสิตะพันธ์ (2534:25) ได้ศึกษาพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ประเภทมหาวิทยาลัยคัดเลือกเอง โดยให้โควต้าแก่นักเรียนในจังหวัดภาคใต้กับประเภทที่สอบคัดเลือกกรมเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งดำเนินการโดยทบวงมหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตที่เข้าศึกษาด้วยวิธีมหาวิทยาลัยคัดเลือกเองมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าประเภทที่สอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย

จากผลงานการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาต้อง อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิโนจ

ลักษณะด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษา

การศึกษาในมหาวิทยาลัยนักศึกษามีความจำเป็นจะต้องปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติที่แวดล้อมหรือบรรยากาศในมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านกิจการนักศึกษา และด้านบริการนักศึกษา ในการศึกษารั้ครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาเฉพาะสภาพแวดล้อม ด้านกายภาพเน้นในเรื่องที่อยู่อาศัยและด้านกิจการนักศึกษา เน้นการเข้าร่วมกิจกรรมว่าจะมีผลต่อการที่ให้นักศึกษาต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจหรือไม่

สถานที่พักอาศัย

การศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความจำเป็นจะต้องปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้ได้ภายในระยะเวลาที่สั้นที่สุด ซึ่งบรรยากาศในมหาวิทยาลัยนี้คือความเป็นอิสระของนักศึกษาในการดูแลตนเองในด้านการศึกษา สังคม การเข้าร่วมกิจกรรมและความเป็นอยู่ในหอพัก นักศึกษามีอิสระภาพอย่างไม่มีขอบเขตเห็นได้ชัดเจนว่ามีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถเรียนจนสำเร็จการศึกษาหรือล่าช้ากว่ากำหนด (อดุลย์ วิริยะเวชกุล. 2529)

ลักษณะที่อยู่อาศัย เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด จำเป็นต้องอยู่ร่วมกันในหอพักของมหาวิทยาลัย ความแตกต่างระหว่างบุคคลในแง่ต่างๆ ย่อมเกิดจากพื้นฐานในการเลี้ยงดูอบรม ดังนั้นการมาอาศัยอยู่ร่วมกันย่อมมีความขัดแย้งในใจ และส่งผลต่อการเรียนบ้างไม่มากก็น้อย

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้จัดบริการหอพักให้นักศึกษา เพื่อให้บริการในด้านที่พักอาศัยและการปกครองดูแลในด้านสวัสดิภาพของนักศึกษา เพื่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ (สำเนา จรศิลป์. 2533:90) หอพักเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งขององค์การใน มหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่เช่นเดียวกับห้องสมุด ห้องปฏิบัติการและห้องเรียน เป็นที่ที่มหาวิทยาลัยให้ทั้งความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ จริยธรรม และความมีระเบียบวินัย (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530:15-23) ประโยชน์ของหอพักในสถาบันการศึกษานอกเหนือจากที่พักอาศัยแล้วยังเป็นสถานที่ส่งเสริมการศึกษาทางวิชาการ และพัฒนาบุคคลด้วย

วัตถุประสงค์ในการจัดบริการหอพักสำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (คู่มือการศึกษา. 2530:412) เพื่อ (1) ช่วยเหลือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่าง

จังหวัด หรือนักศึกษาที่มีที่พักไม่อำนวยความสะดวกการศึกษา (2) ฝึกให้นักศึกษาอยู่ร่วมกัน เคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจและมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวม และ (3) ให้นักศึกษาต่างคณะซึ่งมีพื้นความรู้และความสนใจที่แตกต่างกัน ได้มีโอกาสใช้ชีวิตความเป็น อยู่ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกัน และจัดเป็นแนวทางนำมาซึ่งความเข้าใจ และเกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2523-2524) ได้ทำการศึกษาปัญหาการดำรงชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2523 ผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการแข่งขันกันเรียน ปัญหาสภาพของหอพักที่อยู่กันอย่างแออัด ปัญหาความรู้สึกเหนื่อยหน่าย สรุปแล้วเป็นปัญหาจากสิ่งแวดล้อม การปรับตัวและปัญหาด้านจิตใจ

พิทักษ์ พหลรัตน์ (2522:80) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา พบว่านักศึกษาที่อยู่ในหอพักของวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่พักอยู่บ้านเช่าและหอพักเอกชน และนักศึกษาที่พักอยู่ใกล้วิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่พักอยู่ไกลจากวิทยาลัย

ศิริอร จันทรรัตน์ (2527:70) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยาลัยกับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครู กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักศึกษาภาคปกติทั้งชายและหญิงที่อยู่ประจำหอพักวิทยาลัยและเดินเรียน พบว่า นักศึกษาประจำหอพักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาเดินเรียน

โจนส์ และ คณะ (Jones and Others. 1973:207-210) ได้วิจัยเรื่องประสิทธิผลของที่พักอาศัยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความล้มเหลวของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอดินเบอรัค (Edinburgh) พบว่า นิสิตที่พักอาศัยในห้องเช่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีแรกต่ำกว่า นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในบ้านและหอพัก และส่วนใหญ่จะไปลงทะเบียนเรียนในปีถัดไปมากกว่านิสิต ที่อาศัยอยู่ในบ้านและหอพัก และยังพบว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก มีโอกาสที่จะเกิดผลเสีย ทางการเรียนได้น้อยกว่านิสิตที่อาศัยอยู่ในห้องเช่า

กิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปโดยความสมัครใจของนักศึกษาและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาหนึ่งวิชาใด กิจกรรมมี

จุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งหมายรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองโดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530:145) งานกิจกรรมนักศึกษามีบทบาทอย่างกว้างขวางในการที่ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษามีหลายประการ เช่น (1) ให้ความเจริญงอกงาม ทางความคิด สติปัญญา ความสามารถในการคิดอ่านอย่างถูกต้องและมีเหตุผล (2) ให้ความ เจริญทางด้านสังคม คือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และสามารถปฏิบัติตนให้เป็น ประโยชน์ต่อชุมชนได้อย่างเต็มที่ (3) ก่อให้เกิดความเจริญทางด้านอารมณ์ คือ มีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นต้น งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษาใน การพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

กัญญ์ ศักดิ์เพชร (2528:128) ได้ศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยในภาคใต้ ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีการศึกษา 2528 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะกลัวเสียการเรียน ไม่อยากรับผิดชอบมาก ได้ ประโยชน์น้อย และเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่าลักษณะสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ใน มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยเฉพาะที่พักอาศัยของนักศึกษาและการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเพราะการที่นักศึกษาอยู่รวมใน หอพักมีโอกาสร่วมกันทำกิจกรรม ได้แลกเปลี่ยนทัศนคติและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สังคมกลุ่มเพื่อนได้มีการปรึกษาหารือทบทวนบทเรียน ซึ่งเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ต้อง เสียเวลาในการเดินทางไปมหาวิทยาลัยอีกด้วย

การปรับตัวด้านการเรียน

การที่นักศึกษาเปลี่ยนสภาพจากนักเรียนเป็นนักศึกษานั้นมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพัฒนาการหลายด้าน ตั้งแต่รูปแบบการเรียนการสอน การคบเพื่อนใหม่ การที่มาอยู่รวม กันในคนหมู่มากมีการเข้าร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน จากความหลากหลายของขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมต่างถิ่น ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใน สถาบันอุดมศึกษา หากนักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จะก่อให้เกิดปัญหา และกระทบกระเทือนถึงผลการเรียนแต่ถ้าหากนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีจะเกิดความพอใจ และแรงจูงใจมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา

การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านอารมณ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสังคม หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์, 2524:180)

กู๊ด (Good , 1978) การปรับตัว หมายถึง กระบวนการค้นหาและปรับปรุงพฤติกรรมให้เหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อม หรือต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อความต้องการถูกสะกดกันด้วยสาเหตุต่างๆ ถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการของตนเองได้โดยไม่มี ความขัดแย้งย่อมถือได้ว่าการปรับตัวมีประสิทธิภาพ

อาร์คอฟ (จิตรา วสุวนิช, 2528:112 , อ้างอิงจาก Arkoff 1968) กล่าวถึงเกณฑ์สำคัญ ในการพิจารณาการปรับตัวของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยได้ 2 ประการคือ (1) ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หมายถึง ความสามารถที่จะเรียนจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา นักศึกษาบางคนอาจจะตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนไว้และพยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายของตน ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาบางคนอาจจะประสบความผิดหวังจากการที่ไม่สามารถเรียนได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกกดดัน ความรู้สึกคับข้องใจ และอาจกลายเป็นปัญหาสุขภาพจิตในที่สุด (2) ความเจริญงอกงามส่วนบุคคล หมายถึง ความเจริญงอกงามทางสติปัญญาของนักศึกษา ความเปลี่ยนแปลงทางด้านความนึกคิด มีความคิดที่กว้างขวาง มีเหตุผลมากยิ่งขึ้น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติและค่านิยมในเรื่องต่างๆ ซึ่งความเจริญงอกงามส่วนบุคคลของนักศึกษาจะเปลี่ยนแปลงมากน้อยแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล และสถาบันที่ศึกษาด้วย

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีการปรับตัวได้ดี ได้แก่ ผู้ที่มีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น ทราเวอร์ส (Travers 1958:396) กล่าวว่าตัวแปรทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น การปรับตัว สภาพทางด้านความสนใจ ความมุ่งมั่น ทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียน และอาจารย์ที่สอนต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา และการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานั้นถึงแม้ว่าจะออกข้อสอบได้เยี่ยมเพียงใด ค่าสหสัมพันธ์สูงสุดจะมีค่าไม่เกิน 0.7 หมายความว่า ในการทำนายนี้จะทำนายได้ถูกต้องประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือจะใช้ตัวแปรอื่นๆ วัด

สุภาพรณ โคตรจรัส (2524:1) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สํารวจปัญหาของนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 2,009 คน พบว่า นิสิตมีปัญหาการปรับตัวทางการเรียนร้อยละ 73.97 ปัญหาการปรับตัวด้านสังคมและสันตนาการ ร้อยละ 6.08 ปัญหาการ

ปรับตัวด้านหลัก สูตรและการสอน ร้อยละ 65.62 และปัญหาการปรับตัวทางอารมณ์ ร้อยละ 65.05

ดีเซนา (Desena , 1964:145-149 อ้างในสืบพงศ์ จินดาพล. 2533:30) ได้เปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ได้ผลสรุปว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนปานกลางหรือต่ำ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าลักษณะการปรับตัวของนักศึกษาจะมีผลต่อสถานภาพภาวะรอฟินิจ เพราะนักศึกษาที่เรียนได้ดีและประสบความสำเร็จย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดีกว่า และจะมีปัญหาน้อยกว่าผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ที่มีภูมิหลังต่างกัน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพ ภาวะรอพินิจ ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2539 ภาคเรียนที่ 1 ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 2 วิทยาเขต จำนวนทั้งหมด 321 คน ดังแสดงในตาราง ที่ 1-2

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่อยู่ใน สถานภาพ ภาวะรอพินิจ ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2539 ภาคเรียนที่ 1 ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 2 วิทยาเขต จำนวน 175 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1971:607-610) ดังแสดงในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา/คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
<u>สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ</u>		
แพทยศาสตร์	8	4
ทันตแพทยศาสตร์	1	1
เภสัชศาสตร์	16	9
พยาบาลศาสตร์	9	5
รวมสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	34	19
<u>สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี</u>		
วิศวกรรมศาสตร์	67	36
วิทยาศาสตร์	50	27
ทรัพยากรธรรมชาติ	58	31
อุตสาหกรรมเกษตร	12	7
รวมสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	187	101
<u>สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์</u>		
วิทยาการจัดการ	35	19
มนุษยศาสตร์	39	22
ศึกษาศาสตร์	26	17
รวมสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	100	55
รวมนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ	321	175

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	34	19
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	187	101
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	100	55
รวม	321	175

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น และจากแนวความคิดในเอกสารผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและดัดแปลงมาจากแบบสอบถามการปรับตัวของ มูนนี (Mooney Problem Check List)

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรม และตัวแปรตามคือ จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามการปรับตัวของมูนนี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ให้ผู้ตอบได้ตอบปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจตามสภาพความเป็นจริง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยในการให้ความช่วยเหลือ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ขอคำแนะนำจากคณะกรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
3. สร้างแบบสอบถาม และดัดแปลงแบบสอบถามการปรับตัวของมูนนี
4. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้านำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 2 วิทยาเขต จำนวน 175 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 150 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.17 และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. เมื่อได้แบบสอบถามมาแล้ว ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. เลือกแบบสอบถามที่มีค่าตอบสมบูรณ์
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแจกแจงความถี่และหาร้อยละตามตัวแปรอิสระ และตรวจให้คะแนนการปรับตัวพร้อมหาความถี่และร้อยละตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

หมายเลข 0	หมายถึง ไม่เป็นปัญหาเลย
หมายเลข 1	หมายถึง เป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย
หมายเลข 2	หมายถึง เป็นปัญหามากปานกลาง
หมายเลข 3	หมายถึง เป็นปัญหาค่อนข้างมาก
หมายเลข 4	หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนเพื่อจัดระดับการปรับตัวออกเป็น 3 ระดับ

โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยดังนี้

0.00 - 1.33	หมายความว่า ปรับตัวได้ดี
1.34 - 2.67	หมายความว่า ปรับตัวได้ปานกลาง
2.68 - 4.00	หมายความว่า ปรับตัวไม่ดี

4. หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม
5. วิเคราะห์เนื้อหาแบบสอบถามปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การแจกแจงความถี่

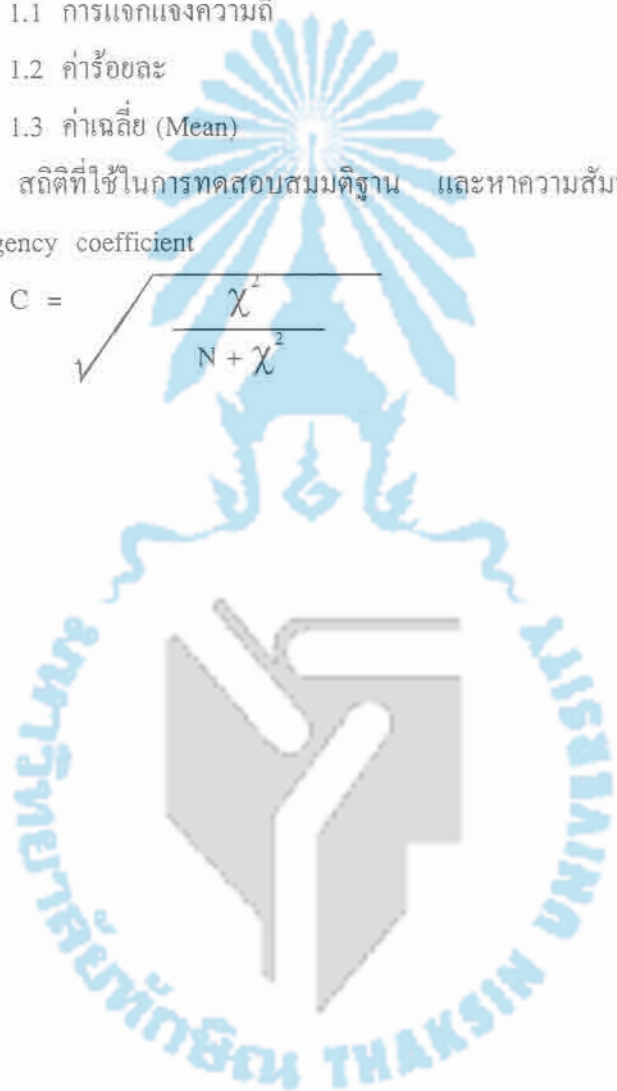
1.2 ค่าร้อยละ

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน และหาความสัมพันธ์ ใช้ χ^2 - test

และ Contingency coefficient

$$C = \sqrt{\frac{\chi^2}{N + \chi^2}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)
C	แทน	สัมประสิทธิ์การถ่วง (Contingency coefficient)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เพื่อต้องการทราบลักษณะของข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังในตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	74	49.30
หญิง	76	50.70
รวม	150	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา		
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	29	19.30
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	97	64.70
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	24	16.00
รวม	150	100.00
สถานที่พักอาศัย		
พักในหอพักของมหาวิทยาลัย	81	54.00
พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย	69	46.00
รวม	150	100.00
วิธีการสอบคัดเลือก		
วิธีรับตรงหรือระบบโควต้า	43	28.70
วิธีรับจากส่วนกลาง	107	71.30
รวม	150	100.00
อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้		
อันดับที่ 1	37	24.70
อันดับที่ 2	38	25.30
อันดับที่ 3	38	25.30
อันดับที่ 4	37	24.70
รวม	150	100.00
ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	20	13.30
2,000 - 4,000 บาท	107	71.30
4,001 - 6,000 บาท	13	8.70
สูงกว่า 6,000 บาท	10	6.70
รวม	150	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน</u>		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	19	12.70
5,000 - 10,000 บาท	58	38.70
10,001 - 15,000 บาท	32	21.30
สูงกว่า 15,000 บาท	41	27.30
รวม	150	100.00
<u>ภูมิฐานะของนักศึกษา</u>		
ภาคกลาง	7	4.70
ภาคเหนือ	3	2.00
ภาคใต้	134	89.30
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	4.00
ภาคตะวันออก	-	-
รวม	150	100.00
<u>ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา</u>		
ลักษณะจริงจังเข้มข้น	81	54.00
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย	69	46.00
รวม	150	100.00
<u>การปรับตัวด้านการเรียน</u>		
ดี	67	44.67
ปานกลาง	77	51.33
ไม่ดี	6	4.00
รวม	150	100.00

จากตาราง 3 ซึ่งแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระสรุปได้ดังนี้

เพศ นักศึกษาชายที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอฟินิจ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 นักศึกษาหญิงที่อยู่ในภาวะรอฟินิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70

สาขาวิชา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 64.70 สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

สถานที่พักอาศัย นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ พักในหอพักของมหาวิทยาลัย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

วิธีการสอบคัดเลือก นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสอบผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงหรือระบบโควต้า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 โดยวิธีรับจากส่วนกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 71.30

อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสอบคัดเลือกได้คณะที่เลือกเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70 อันดับที่ 2 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 อันดับที่ 3 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 อันดับที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70

ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจต้องเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30, ระหว่าง 2,000-4,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 71.30, ระหว่าง 4,001-6,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 สูงกว่า 6,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70, ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70, ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 สูงกว่า 15,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30

ภูมิฐานะของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจมีภูมิฐานะเดิมในภาคกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 ภาคเหนือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ภาคใต้ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 89.30 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เข้าร่วมในลักษณะจริงจังเข้มข้น จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

การปรับตัวด้านการเรียน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 จำนวน 67 คน ปรับตัวได้ดี คิดเป็นร้อยละ 44.67 ครั้งที่ 2 ปรับตัวปานกลาง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 ครั้งที่ 3 ปรับตัวไม่ดี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เพื่อต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) และสัมประสิทธิ์การถ่วง (C) ดังในตาราง 4-15

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C	
เพศ	1	2	3		
ชาย	36	34	4		
หญิง	31	43	2	2.06	0.12
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 2, (\chi^2 = 5.991)$$

จากตาราง 4 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจของกลุ่มตัวอย่าง เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง $C = 0.12$ แสดงว่าเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเป็นอิสระต่อกัน นั่นคือเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
สาขาวิชา	1	2	3		
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	18	8	3		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	38	57	2	10.96	0.26
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	11	12	1		
รวม	67	77	6	(N = 150)	
$\alpha = 0.05, df = 4, (\chi^2 = 9.488)$					

จากตาราง 5 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.26 นั่นคือ สาขาวิชากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่พักอาศัยกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะ
รอพินิจ

	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
สถานที่พักอาศัย	1	2	3		
พักในหอพักของมหาวิทยาลัย	45	33	3		
พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย	22	44	3	8.56	0.23
รวม	67	77	6	(N = 150)	
$\alpha = 0.05, df = 2, (\chi^2 = 5.991)$					

จากตาราง 6 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่พักอาศัยกับจำนวนครั้งที่อยู่ใน
สถานภาพภาวะรอพินิจเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่า
สัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.23 นั่นคือ สถานที่พักอาศัยกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพ
ภาวะรอพินิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอบคัดเลือกกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

วิธีการสอบคัดเลือก	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
	1	2	3		
วิธีรับตรงหรือระบบโควต้า	20	22	1	0.47	0.06
วิธีรับจากส่วนกลาง	47	55	5		
รวม	67	77	6		

$$\alpha = 0.05, df = 2, (\chi^2 = 5.991)$$

จากตาราง 7 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอบคัดเลือกกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.06 นั่นคือ วิธีการสอบคัดเลือกกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

อันดับที่ของคณะที่สอบ คัดเลือกได้	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
	1	2	3		
อันดับที่ 1	24	13	-	18.79	0.33
อันดับที่ 2	19	18	1		
อันดับที่ 3	17	18	3		
อันดับที่ 4	7	28	2		
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 6, (\chi^2 = 12.592)$$

จากตาราง 8 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) มีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.33 นั่นคือ อันดับthatของคณะที่สอบคัดเลือกได้กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ

ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา	จำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะสถานภาพรอพิณิจ			χ^2	C
เฉลี่ยต่อเดือน	1	2	3		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	10	10	-	15.09	0.30
2,000 - 4,000 บาท	46	58	3		
4,001 - 6,000 บาท	5	5	3		
สูงกว่า 6,000 บาท	6	4	-		
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 6, (\chi^2 = 12.592)$$

จากตาราง 9 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.30 นั่นคือ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอนิจ

รายได้ของครอบครัว เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอนิจ			χ^2	C
	1	2	3		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	13	6	-	15.01	0.30
5,000 - 10,000 บาท	28	27	3		
10,001 - 15,000 บาท	6	25	1		
สูงกว่า 15,000 บาท	20	19	2		
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 6, (\chi^2 = 12.592)$$

จากตาราง 10 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอนิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.30 นั่นคือ รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอนิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะ
รอพินิจ

ภูมิฐานะของนักศึกษา	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
	1	2	3		
ภาคกลาง	1	6	-	9.28	0.24
ภาคเหนือ	-	3	-		
ภาคใต้	64	65	5		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	3	1		
ภาคตะวันออก	-	-	-		
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 6, (\chi^2 = 12.592)$$

จากตาราง 11 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.24 นั่นคือ ภูมิฐานะของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ	χ^2	C
	1	2	3
ลักษณะจริงจังเข้มข้น	32	44	5
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย	35	33	1
รวม	67	77	6 (N = 150)

$$\alpha = 0.05, df = 2, (\chi^2 = 5.991)$$

จากตาราง 12 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.15 นั่นคือ ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพ
ภาวะรอพินิจ

การปรับตัวด้าน	จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ			χ^2	C
การเรียน	1	2	3		
ดี	5	57	5	8.66	0.23
ปานกลาง	1	74	2		
ไม่ดี	0	5	1		
รวม	67	77	6	(N = 150)	

$$\alpha = 0.05, df = 6, (\chi^2 = 12.592)$$

จากตาราง 13 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง C = 0.23 นั่นคือ การปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จากตาราง 4 -13 สรุปได้คือ

เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สาขาวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานที่พักอาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีการสอบคัดเลือก ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอบคัดเลือกกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้กับจำนวนที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภูมิลำเนาของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การปรับตัวด้านการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์เนื้อหาในข้อคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม ผลที่ได้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าทำให้ตนเองต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ สรุปได้ดังนี้

- ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ เนื่องจากนักศึกษามีเวลาอ่านหนังสือน้อยไม่รู้จักการแบ่งเวลา เพราะสภาพของนักศึกษาที่เข้ามาในชั้นปีที่ 1 จะต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมหลายประเภท เช่น การซ้อมเชียร์ การแข่งขันกีฬาน้องใหม่ ประเพณีการรับน้องใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมมาก ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน ความถี่ 53

- ปัญหาเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาทั้งในด้านการเรียนการสอน และสภาพความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อม เนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างจากระดับมัธยมศึกษา การที่นักศึกษาต้องมาอยู่ร่วมกันในห้องพักและหอพักเดียวกัน ร่วมคณะเดียวกันกับเพื่อนทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว ความถี่ 37

- ปัญหาการไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียน เพราะบางคนสอบเข้าได้ในคณะที่ตนเองไม่ชอบหรือไม่ถนัด แต่เลือกคณะที่มีคะแนนรวมต่ำไว้ เพื่อให้สามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยให้ได้ก่อน หลังจากนั้นจะสอบคัดเลือกใหม่ในปีการศึกษาต่อไป ความถี่ 28

- ปัญหาการไม่ตั้งใจเรียน เนื่องจากขาดความกระตือรือร้น ไม่ค่อยสนใจอ่านหนังสือ อ่านหนังสือไม่จำ เตรียมตัวสำหรับการสอบน้อยเกินไป เนื้อหาที่สอบมากเกินไป อ่านหนังสือไม่ทัน ความถี่ 17

- ปัญหาเรื่องมีความกังวลใจในการเรียน วางแผนการเรียนไม่เป็น ไม่ทราบวิธีการเรียนที่ดี การเตรียมตัวหรือเตรียมความพร้อม มีความสับสน ไม่เข้าใจบทเรียนที่อาจารย์สอน ความถี่ 6

- ปัญหาทางเศรษฐกิจ ฐานะทางครอบครัวมีความขาดแคลน มีพี่น้องเรียนหลายคน ซึ่งมีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจและผลการเรียนของนักศึกษา เพราะสภาพสังคมกลุ่มเพื่อนๆ จะต้องมีการพบปะสังสรรค์ ซึ่งจะต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนรวมถึงอุปกรณ์ในการเรียนการสอน เช่น หนังสือประกอบการเรียน ความถี่ 6

- ปัญหาครอบครัว เนื่องจากสภาพครอบครัวมีการแตกแยก หย่าร้าง พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน หรือพ่อแม่ติดการพนัน สุรายาเสพติด ปัญหาสุขภาพของพ่อแม่เป็นโรคเรื้อรัง หรือพ่อแม่เสียชีวิต ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจของนักศึกษา ความถี่ 3

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมและการปรับตัวด้านการเรียนเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ภูมิฐานะของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมและการปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเพื่อประมวลองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ และนำผลที่ได้รับไปแก้ไขให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 321 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพ
ภาวะรอพินิจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าทำให้ต้องอยู่
ในสถานภาพภาวะรอพินิจเป็นคำถามปลายเปิด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถาม และเก็บ
แบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 175 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน
จำนวน 150 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.71

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าร้อยละ
2. ทดสอบสมมติฐานและหาความสัมพันธ์ ใช้ χ^2 -test และ Contingency Coefficient
3. ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมาจัดกลุ่มประเด็นคำตอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงเป็นกลุ่มเดียวกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ สรุปผลดังนี้

1.1 เพศ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จำนวน 150 คน เป็นเพศหญิง
คิดเป็นร้อยละ 50.70 เพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 49.30 คน ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

1.2 สาขาวิชา นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อยู่ในสถานภาพภาวะ
รอพินิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.70 รองลงมาคือสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ
19.30 และน้อยที่สุดคือสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.00

1.3 สถานที่พักอาศัย นักศึกษาที่พักในหอพักมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 54.00 สูงกว่านักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 46.00

1.4 วิธีการสอบคัดเลือก นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับจากส่วนกลาง อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 71.30 และวิธีรับตรงหรือระบบโควตา คิดเป็นร้อยละ 28.70

1.5 อันดับของคณะที่สอบคัดเลือกได้ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่จะสอบคัดเลือกได้อันดับที่ 2 และ 3 มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ส่วนอันดับที่ 1 และ 4 มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.70

1.6 ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จะเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 2,000 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.30 รองลงมาคือต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.30 และ 4,001 - 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.70 ต่ำสุดคือ สูงกว่า 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.70

1.7 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ครอบครัวของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.70 รองลงมาสูงกว่า 15,000 คิดเป็นร้อยละ 27.30 และ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.30 น้อยที่สุดคือต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.70

1.8 ภูมิลำเนาของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.30 รองลงมาคือภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.70 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 4.00 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 2.00 ส่วนภาคตะวันออกไม่มีนักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเลย

1.9 ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ที่มีส่วนเข้าร่วมกิจกรรมลักษณะจริงจังเข้มข้น คิดเป็นร้อยละ 54.00 มีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย คิดเป็นร้อยละ 46.00

1.10 การปรับตัวด้านการเรียน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ที่มีการปรับตัวปานกลางมีมากที่สุด 51.33 รองลงมาปรับตัวได้ดี 44.67 และน้อยที่สุดคือปรับตัวไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจ สรุปผลดังนี้

2.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

- 2.2 สาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.3 สถานที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.4 วิธีการสอบคัดเลือก ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.5 อันดับของคณะที่สอบคัดเลือก ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.6 ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.7 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.8 ภูมิฐานะของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.9 การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ
- 2.10 การปรับตัวของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

อภิปรายผล

จากการศึกษาสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีประเด็นที่น่าสนใจ จึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

เพศ นักศึกษาหญิงและชายอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยเพศหญิงสูงกว่าเล็กน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาของแอสติน (Astin, 1978:3-20) ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่านักศึกษาหญิงจะทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะชั้นปีที่ 1 แต่นักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะออกกลางคันมากกว่านักศึกษาชาย และการวิจัยของ รูซ (Roush 1979:1307-17) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความ

สู่ปลายทาง การศึกษาของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและออกกลางคัน ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุการออกกลางคัน เป็นผลมาจากการที่นักศึกษาไม่ใช้บริการการให้คำปรึกษา นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำในภาคเรียนแรกมีแนวโน้มที่จะออกกลางคันเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

สาขาวิชา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจส่วนมากเรียนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2539 จำนวนที่รับนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1,505 คน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 423 คน และสาขา วิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 1,485 คน จึงมีผลทำให้จำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนนักศึกษายู่ในภาวะรอพินิจสูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ และเนื่องจากคณะที่อยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น คณะวิทยาศาสตร์ เป็นคณะที่นักศึกษาเลือกกันไว้เพื่อให้มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อเรียนวิชาพื้นฐาน และมีความมุ่งหวังต้องการจะสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยใหม่อีกครั้งในปีการศึกษาต่อไป ทำให้มีผลต่อระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำ มีผลทำให้ต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

สถานที่พักอาศัย จากผลการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่าจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเป็นนักศึกษาที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยมากกว่าจำนวนที่พักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย อาจจะเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีเกณฑ์การจัดสรรที่พักในหอพักให้สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ นักศึกษาประเภททุนขาดแคลนและนักศึกษาที่มีโรคประจำตัว ประกอบกับมหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้นักศึกษามีการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ มีจิตสำนึกและรู้จักการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวมและสังคม ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม สร้างเสริมประสบการณ์นอกชั้นเรียน จึงให้สิทธิพิเศษสำหรับนักศึกษาที่มีส่วนเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะสมาชิกขององค์การนักศึกษา สภานักศึกษา ประธานชมรม เลขานุการชมรม กรรมการหอพักนักศึกษา เข้าพักในหอพักนักศึกษา และในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาเรื่องผลการเรียน มหาวิทยาลัยก็ให้สิทธิพิเศษในการขอเข้าพักได้กรณีพิเศษ ทำให้ผลการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนนักศึกษาที่พักในหอพักอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษาที่พักนอกหอพักมหาวิทยาลัย

วิธีการสอบคัดเลือก นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับจากส่วนกลาง จะอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง หรือระบบโควตา

ซึ่งสอดคล้องกับ โสภณ หาสิทธิ์พันธ์ (2534:25) ศึกษาพบว่านิสิตที่เข้าศึกษามาด้วยวิธีมหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเองมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าประเภทที่สอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจส่วนใหญ่ สอบคัดเลือกได้ในอันดับที่ 2 และ 3 จำนวนเท่ากัน ส่วนอันดับที่ 1 และ 4 จำนวนเท่ากัน ผลการศึกษาครั้งนี้จำนวนนักศึกษาที่เลือกอันดับที่มีจำนวนใกล้เคียงกัน น่าจะเป็นเพราะตามระเบียบการรับสมัครนักศึกษา

ปัจจุบันมีการกำหนดให้นักศึกษาที่สมัครสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง หรือระบบโควต้าสามารถเลือกคณะได้เพียง 3 คณะ และ 3 อันดับ ส่วนวิธีการรับจากส่วนกลางให้มีสิทธิเลือกได้ 4 คณะ และ 4 อันดับเท่านั้น เป็นเหตุให้ผู้สมัครพยายามเลือกคณะหรือสถาบันที่ตนคิดว่าสามารถสอบเข้าได้มากกว่าความถนัด และความสนใจที่ตนมีเมื่อเข้าศึกษาในคณะที่ตนไม่พึงประสงค์ จึงไม่สามารถศึกษาค้นคว้า เกิดความท้อถอย ขาดแรงจูงใจไม่พร้อมที่จะเรียน มุ่งคิดแต่จะสอบใหม่ ทำให้ผลการเรียนและระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับอัญญา กรดคณิตนันต์ (2527:67) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกได้อันดับสุดท้ายซึ่งเป็นคณะที่นักศึกษาไม่ได้ตั้งใจจะเรียน แต่เลือกคณะหรือสถาบันที่ตนคิดว่าสามารถสอบผ่านเข้าไปเรียนได้ มากกว่าความถนัดและความสนใจ เมื่อได้คณะที่ตนเองไม่พึงประสงค์ จึงไม่สนใจศึกษาค้นคว้า เกิดความท้อถอยขาดแรงจูงใจไม่พร้อมที่จะเรียน ซึ่งมีผลต่อคะแนนในภาคการศึกษา 1 หรือภาค 2 ทำให้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ

ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน นักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000-4,000 บาท และรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 5,000-10,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ปานกลางค่อนข้างต่ำ นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือ และค่าการเข้าร่วมสังคมกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาของเพ็ญพิมล ภูศิริวิเชียร (2526:86) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือทางด้านสติปัญญา ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า รายได้ของครอบครัวและการศึกษาของมารดาเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากผลการศึกษาของกฤษณีย์ อุทุมพร (2527:จ-จ) เกี่ยวกับองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อาชีพและการทำงาน รายได้รายจ่ายของนิสิตมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และยังพบว่าค่าใช้จ่ายตลอดปี เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ร่วมพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของมหบัณฑิต

ทั้งหมด ดังนั้น รายได้เฉลี่ยของนักศึกษาและรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งเป็นตัวแสดงสถานภาพทางเศรษฐกิจ มีผลทำให้นักศึกษาอยู่ในภาวะรอพินิจ

ภูมิฐานะของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้มากที่สุด วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อต้องการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ มีการกำหนดให้มหาวิทยาลัยรับนักศึกษาโดยให้มีการสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงหรือระบบโควต้า และระบบโควต้าพิเศษ จำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนที่รับนักศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้น จำนวนนักศึกษาที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้จึงมีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาภาคอื่นๆ ทำให้จำนวนนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจส่วนใหญ่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้ มีจำนวนสูงกว่าภาคอื่นๆ

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มีจำนวนใกล้เคียงกันมาก ไม่แตกต่างระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม จากการศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาคใต้ ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของ ภิญญ ศักดิ์เพชร (2528:128) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะกลัวเสียการเรียน ไม่อยากรับผิดชอบมาก ได้ประโยชน์น้อย และเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม และสุพัตรา วิจิตรโสภา (2532:18) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่านิสิตที่ประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

การปรับตัวด้านการเรียน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มีการปรับตัวได้ดีและปานกลาง จำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ปรับตัวไม่ดี ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของดีเซนา (Desena, 1964:145-149 อ้างใน สืบพงศ์ จินดาพล, 2533:30) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ผลสรุปว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็วกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนปานกลางหรือต่ำ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

เพศ เพศกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจระหว่างเพศหญิงและเพศชาย มีจำนวนสัดส่วนใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันความสามารถระดับสติปัญญาและสติปัญญาระหว่างเพศหญิงและเพศชายมีโอกาสเท่าเทียมกัน ทุกคนมีสิทธิเข้าศึกษาในคณะต่างๆ ได้ตามความถนัดและความชอบ จากค่านิยมและความเชื่อเดิมได้เปลี่ยนไปตามสภาพของสังคมและสภาพแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่ออดีตนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์ จะเป็นเพศชายส่วนใหญ่ สำหรับคณะที่เกี่ยวกับอักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ จะเป็นเพศหญิง ซึ่งปัจจุบันสภาพสังคมเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็สามารถเรียนได้ทั้งนั้น หากมีความสามารถสอบคัดเลือกได้ในคณะที่ตนเองต้องการ ดังนั้น เพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สาขาวิชา สาขาวิชากับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มีความสัมพันธ์กัน นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะอยู่ในภาวะรอพินิจจำนวนน้อยและสัดส่วนใกล้เคียงกัน อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักการการนำทฤษฎีไปใช้ การคิดหาเหตุผล การสังเกต การทดลอง ซึ่งถ้ามีพื้นฐานที่ไม่ดีพอแล้ว จะมีผลต่อระดับคะแนนในการเรียน และคณะที่อยู่ในสาขาวิชามีหลายคณะ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ อุตสาหกรรมเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการบางสาขา ทำให้จำนวนรับนักศึกษามีจำนวนมากกว่ากลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคณะที่สังกัด เช่น แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เกษตรศาสตร์ มีลักษณะเป็นสาขาวิชาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพและจะต้องทำงานชดใช้ทุนแลกเปลี่ยนด้วย ผู้ศึกษาในสาขาจึงมีความตั้งใจและมุ่งหวังความสำเร็จสูงกว่าวิชาชีพอื่นๆ ส่วนสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นสาขามีลักษณะเนื้อหาประเภทอาศัยความจำและความเอาใจใส่ หากมีความตั้งใจก็จะประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมสิทธิการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

(คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528:2-27) เปรียบเทียบร้อยละของนักศึกษาที่ลาออกกลางคัน จำแนกตามสาขาวิชา กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีจำนวนร้อยละ 42.20 รองลงมาเป็นสาขากลุ่มวิทยาศาสตร์และการฝึกหัดครู ร้อยละ 16.10 และต่ำสุดคือกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และจิตรศิลป์ ร้อยละ 0.10 ดังนั้น สาขาวิชา จึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจเป็นไปตามสมมติฐาน

สถานที่พักอาศัย สถานที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จากผลการศึกษานี้ปรากฏว่าจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เป็นนักศึกษาที่พักในหอพักสูงกว่า นักศึกษาที่พนักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยโดยทั่วไปที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่พักในมหาวิทยาลัยจะสูงกว่านักศึกษาที่พนักนอกหอพักของมหาวิทยาลัย อาจจะเป็นเพราะว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีการเพิ่มจำนวนรับนักศึกษาสูงขึ้นทุกปี เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศชาติสู่สังคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ในขณะที่งบประมาณการก่อสร้างอาคารสถานที่ เช่น ที่พักนักศึกษา อาคารเรียนมีความเติบโตช้ากว่า ดังนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงมีการกำหนดนโยบายเรื่องการจัดสรรที่พักให้แก่นักศึกษา โดยกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนสามารถเข้าพักในหอพักทั้งเพศหญิงและเพศชาย หากมีที่ว่างเหลือก็จะให้สิทธิกับผู้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และนักศึกษาที่มีปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์ ดังนั้น ผลการศึกษานี้ปรากฏว่านักศึกษาที่พักในหอพักอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ กริช สืบสนธิ์ (2527) พบว่า นิสิตที่พักในหอพักมหาวิทยาลัย จะประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งด้านการศึกษา การใช้ชีวิต การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมประกอบกับหอพักยังไม่มีรูปแบบและกิจกรรมที่เสริมสร้างบรรยากาศด้านวิชาการให้นิสิตอย่างเหมาะสม จากผลการศึกษาของ ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ์ (2530:45) พบว่า นิสิตที่อาศัยอยู่ในหอพักและนอกหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกัน สถานที่พักอาศัยจึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจเป็นไปตามสมมติฐาน

วิธีการสอบคัดเลือก วิธีการสอบคัดเลือกไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เนื่องจากนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับจากส่วนกลางจะอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรงหรือระบบโควตา เนื่องจากว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรงส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่มีถิ่นฐานหรือภูมิลำเนาในภาคใต้ จึงมีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ จึงไม่มีปัญหาเรื่องการปรับตัว ส่วนนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับจากส่วนกลาง จะ

เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอื่นๆ จึงมีปัญหาเรื่องการปรับตัว และสอดคล้องกับ แมดดอกซ์ (Maddox 1963:9 อ้างใน เสริม ทศศรี. 2534:2) การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะได้ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะเหมาะสมเมื่อต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีหลายวิธี เช่นรับโดยการสอบคัดเลือกรวม โดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงานและสอบคัดเลือกโดยระบบโควตา เป็นต้น สิ่งที่น่ามาพิจารณาตัดสินใจการสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย ถือคะแนนสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์เป็นหลัก นับเป็นการพิจารณาคุณลักษณะของผู้สอบเข้าเพียงบางส่วน ทั้งๆ ที่ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และความสามารถทางสมองประมาณ ร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการคัดเลือกอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ของผู้เรียนอีกประมาณร้อยละ 10-15 ดังนั้น การใช้คะแนนความสามารถทางวิชาการเพียงอย่างเดียวมาพิจารณาตัดสินใจในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ จึงอาจจะทำให้ขาดข้อมูลบางประการที่จะนำมาอธิบายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิเชียร เกตุสิงห์ และคณะ (2526:53-54) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา และผลการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2520 ผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงต่อการสอบคัดเลือก ได้แก่ ผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับชั้นปีที่หนึ่งในสถาบันอุดมศึกษามากที่สุด คือ ผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น วิธีการสอบคัดเลือกจึงไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เพราะอาจจะขึ้นกับองค์ประกอบอื่นๆ

อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ อันดับที่ของคณะที่สอบคัดเลือกได้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจมีการเลือกอันดับที่สอบคัดเลือกสัดส่วนใกล้เคียงกันทั้ง 4 อันดับ จากการที่นักศึกษาสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยผ่านวิธีการสอบคัดเลือกนั้น ซึ่งความสามารถและระดับสติปัญญาของนักศึกษาจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน เนื่องจากการลำดับคะแนนสอบไว้เป็นมาตรฐานสำหรับเกณฑ์การเข้าศึกษาในคณะต่างๆ แล้ว เช่น คณะแพทยศาสตร์จะมีคะแนนสูงสุด ส่วนคณะอื่นๆ จะมีลำดับคะแนนรองลงมา และขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคมในการเลือกประกอบอาชีพด้วย เพราะหากคณะใดมีความนิยมหรือเป็นความต้องการของตลาดแรงงานแล้ว จะมีจำนวนผู้เลือกมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พรทิพย์ถาวรจักร (2525:26 อ้างใน วันชาติ อ่วมแจ้ง. 2529:12) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 พบว่า เพศ คณะ จำนวนครั้งในการสอบเข้า ลำดับที่ในการสอบคัดเลือกคณะเข้าศึกษา และจำนวนเงินที่ได้รับแต่ละเดือนเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลจากการศึกษาของอัญญา กรดคณิตนันต์ (2527:67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่การเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ข้อสรุปว่า อันดับที่การเลือกคณะเข้าศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีส่วนสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 อันดับที่ในการเลือกคณะที่สอบคัดเลือกได้จึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ นักศึกษาที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำจะอยู่ในภาวะสูง ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้สูงจะอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสาข์ เกษประทุม (2522:68) พบว่า การออกกลางคันของนักศึกษามาจากปัญหาด้านการเงิน นิสิตต้องประกอบอาชีพหรือช่วยเหลือผู้ปกครองประกอบอาชีพ และอะนาตาสี (Anasatasi. 1969:1420) และข้อคิดของ ชาวล แพร่ฤๅล (2510 :3-9) กล่าวว่า การศึกษาในระดับวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความถนัดทางการเรียนมีค่าต่ำ ทั้งนี้เพราะว่าตัวแปรทางด้านอื่นที่ไม่ใช่สติปัญญาเกี่ยวข้องด้วย ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม ดังนั้น ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา จึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจเป็นไปตามสมมติฐาน

รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวมีรายได้ค่อนข้างสูงจะอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จากการศึกษานี้ของ ไรท์และบิน (Wright and Bean อ้างในเพ็ญทิพา นรินทรางกูร ณ อยุธยา. 2533:32) พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวแทนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถใช้ในการทำนายผลการเรียนของนักศึกษาได้ และจากการศึกษาของคาริสัน และแม็กโดนัลด์ (Carison and McDonald. 1966.) อ้างในสมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529:17) ศึกษาพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวแปรที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีและไม่ดี เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีผลทำให้ขาดประสบการณ์ที่ช่วยสนับสนุนในการเรียนรู้ รายได้ของครอบครัวจึงมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจ เป็นไปตามสมมติฐาน

ภูมิฐานะของนักศึกษา **ภูมิฐานะของนักศึกษา** ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เนื่องจากว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้ มีผลทำให้จำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจสูงกว่าภาคอื่นๆ เพราะว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีนโยบายการรับนักศึกษาเข้าศึกษาโดยวิธีรับตรงหรือระบบโควตาจำนวน ร้อยละ 50 ของจำนวนรับได้ทั้งหมด และโดยวิธีรับจากส่วนกลาง ร้อยละ 50 ดังนั้น จำนวนของนักศึกษาที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้จึงสูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคอื่นๆ มาก

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา **ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของ** นักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการร่วมกิจกรรมมากกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย จากการศึกษาของสุพัตรา วิจิตรโสภณ (2532 : 55) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามองค์ประกอบด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีองค์ประกอบด้านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน **ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมจึงไม่มีความสัมพันธ์กับ** จำนวนครั้งที่อยู่ในภาวะรอพินิจ

การปรับตัวด้านการเรียน **การปรับตัวด้านการเรียน** ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เนื่องจากจำนวนครั้งที่นักศึกษายู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีจำนวนสัดส่วนใกล้เคียงกัน ส่วนครั้งที่ 3 มีจำนวนน้อยมาก เพราะว่าหากนักศึกษาเรียนครบสองภาคการศึกษาแล้วได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.50 แต่ไม่ 2.00 และมีสิทธิอยู่ในภาวะรอพินิจได้ 3 ครั้ง หากดัชนีสะสมไม่ถึง 2.00 หลังจากได้รับภาวะรอพินิจติดต่อกัน 3 ครั้ง นักศึกษาก็จะต้องพ้นสถานการณืเป็นนักศึกษา ดังนั้น เมื่อนักศึกษาต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 ก็จะต้องพยายามและเพิ่มความขยันและความตั้งใจในการศึกษา เพื่อที่จะให้พ้นสภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 ถ้าหากไม่สามารถทำคะแนนแก้ตัวในภาคต่อไปได้ จะต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 2 และ 3 แต่ถ้าหากสามารถแก้ตัวได้ หลังจากอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 แล้วก็จะมีสภาพปกติ จากการศึกษาของ Anastasi (1967:152) กล่าวว่านิสิตจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถนัดด้านการเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีย้องค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากสติปัญญา เช่น องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม การสนใจ และองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:15-30) กล่าวว่าปัญหานี้
นี้อาจเกิดจากสภาพการเรียนการสอนหรือสิ่งแวดล้อมในสถาบัน รวมถึงค่านิยมทางการ
ศึกษา ความคาดหวังต่อสภาพการสอบคัดเลือก การเงิน ครอบครัว และสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ
เมอห์เรนส์ (Mehrens. 1973:42) กล่าวว่าผู้เรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
ความสามารถหรือสติปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นอาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนและทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อคุณค่า
ทางการศึกษา ต่ออาจารย์ ต่อวิชาเรียน ต่อสถานที่เรียน จึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง
การปรับตัวกับจำนวนครั้งที่ อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้าน
การปรับตัวเพียงด้านเดียว อาจจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านอื่นๆ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ และข้อเสนอแนะ

1. การปรับตัวของนักศึกษา เนื่องจากมีความกังวลใจ เกิดความสับสนในระบบการเรียนการสอน ไม่ตั้งใจเรียน และสอบเข้าได้ในคณะที่ตนไม่ชอบหรือไม่ถนัด ระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปัจจุบันกำหนดให้เลือกคณะได้ 3 อันดับ สำหรับวิธีการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง และ 4 อันดับสำหรับวิธีรับจากส่วนกลางโดยเรียงลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำ ในการสอบบางครั้งสอบได้ในคณะหรือสาขาวิชาที่ตนเองไม่ชอบหรือไม่ถนัด แต่มีความประสงค์หรือมุ่งหวังเพื่อให้มีสิทธิเป็นนักศึกษาของสถาบันไว้ก่อน และในปีการศึกษาต่อไปก็จะพยายามสอบให้ได้ในคณะที่ตนเองต้องการเข้าศึกษา เนื่องจากความไม่ตั้งใจเรียนในชั้นปีที่ 1 และในขณะเดียวกันการสอบคัดเลือกใหม่ก็พลาดโอกาสทำให้ผลการเรียนมีเกรดเฉลี่ยต่ำ มีผลต่อการอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 2

2. ตัวนักศึกษาเองควรมีการปรับปรุงหรือแก้ไขประเด็นที่คิดว่ามีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจ คือ ควรจะมีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ รู้จักการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน มีความกระตือรือร้น มีการวางแผนการเรียนไว้ล่วงหน้า เนื่องจากระบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจะต้องรู้จักวิธีการกันคว้าด้วยตนเอง

3. บทบาทของอาจารย์ผู้สอน ควรมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าชั้นเรียน ควรมีเอกสารประกอบการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตัวนั้น อาจารย์ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถประเมินผลการสอนของอาจารย์ทุกท่านหลังจากเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละภาคเพื่อสะท้อนให้เห็นข้อบกพร่องของอาจารย์ผู้สอนที่ควรจะได้รับการแก้ไขปรับปรุง อาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมสร้างปลูกฝังค่านิยมและคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษารู้จักการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม การที่จะเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์นั้นจะต้องประกอบด้วยพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

4. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบได้เสมอเมื่อมีปัญหา และสามารถให้คำปรึกษาได้ทั่วไปทั้งปัญหาเรื่องการเรียนรู้ปัญหาส่วนตัว ไม่สร้างความกังวลหรือความเครียด พยายามให้คำแนะนำในการลงทะเบียนทุกภาคการศึกษา อย่างน้อยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบได้เดือนละครั้ง มีความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาในความรับผิดชอบ

5. คณะหรือมหาวิทยาลัยในฐานะองค์กร ควรได้รับการปรับปรุงเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั้นเรียน หนังสือ ตำรา เอกสาร ประกอบการเรียนการสอนในห้องสมุดควรมีความทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาหรือผู้ใช้บริการ ระบบการเรียนการสอนควรเอื้อหรือให้โอกาสนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ชุมชน และสภาวะแวดล้อมของสังคม

6. เนื่องจากสภาพปัจจุบัน จำนวนผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ในขณะเดียวกันงบประมาณสนับสนุนในการจัดสวัสดิการด้านหอพักไม่เพิ่มขึ้นเลย สภาพปัจจุบันมีเกณฑ์การรับนักศึกษาเข้าพักในหอพักของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทุกคนที่มีความประสงค์จะพักในหอพักของมหาวิทยาลัยเข้าพักได้ทุกคน และสำหรับที่ว่างที่เหลือก็จะพิจารณาจากนักศึกษาที่มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะหรือตำแหน่งต่างๆ ในองค์การนักศึกษา สถานักศึกษา ประธานชมรม นายกสโมสร กรรมการนักศึกษาประจำหอพัก และสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและขาดแคลนทุนทรัพย์ ก่อนหากมีที่ว่างเหลือก็จะมี การจับฉลากเพื่อคัดเลือกนักศึกษาเข้าพักในหอพักของมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5 ต้องออกไปพักหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นปัญหาที่นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น สำหรับค่าหอพักเอกชน และจะต้องมียานพาหนะสำหรับอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปมหาวิทยาลัย ความปลอดภัยน้อย สถานที่พักค่อนข้างความตึงเครียด และการออกกำลังกายไม่มี สภาพแวดล้อมรอบข้างไม่เอื้อต่อวิชาการ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีความต้องการให้มีการสร้างหอพักเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษา

7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ นักศึกษาต้องการให้มีการปรับปรุงระบบการลงทะเบียน ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ใช้เวลาน้อยในการลงทะเบียน มีความอิสระในการเลือกภาควิชาเรียนตามความถนัด โดยไม่ต้องพิจารณาระดับคะแนนการวัดผลหรือการประเมินผลการเรียนควรเพิ่มจำนวนครั้งในการสอบเก็บคะแนนเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะที่กล่าวมานี้ เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ การจะนำไปใช้แก้ไขปัญหานั้นได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบ จะเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ
2. มหาวิทยาลัยควรกำหนดวิธีการรับนักศึกษาโดยวิธีรับตรงหรือระบบโควต้า ให้มีจำนวนมากกว่าวิธีรับตรงจากส่วนกลาง เพราะผลจากการศึกษาพบว่าเด็กที่มีภูมิปัญญาในภาคใต้ และสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรงหรือระบบโควต้าอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรงจากส่วนกลาง
3. มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนหรือจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างอาคารสำหรับเป็นที่พักอาศัยของนักศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนความต้องการของนักศึกษาที่มีความประสงค์จะพักในหอพักของมหาวิทยาลัย และทางหอพักควรจัดกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการศึกษา เช่น กิจกรรมทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาสถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เปรียบเทียบระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ว่ามีความต้องการให้อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทและหน้าที่อย่างไร
3. ควรศึกษาองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ที่มีผลต่อสถานภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษา เช่น ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านการบริการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มกุฎราชวิทยาลัย, 2524.
- กริช สืบสนธิ์. การสำรวจเรื่องพฤติกรรมการเลือกคณะวิชาและความรู้เกี่ยวกับคณะวิชาที่สมัครของนักเรียนจากจนจากชนบท. หน่วยจุฬา-ชนบท ฝ่ายวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- กฤษณีย์ อุทุมพร. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. รายงานการศึกษาเรื่องการสละสิทธิ์การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2522-2524. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526.
- _____. รายงานการศึกษาเรื่องการสละสิทธิ์การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2522-2524. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526.
- จิตรา วสุวานิช. สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. กรุงเทพฯ : ป.สัมพันธ์พาณิชย์, 2528.
- ชิดชนก เชิงเขาว์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ชวาล แพรัตกุล. "การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย", ใน พัฒนาวิวัฒผล. หน้า 3-9 โรงพิมพ์ธรรมบรรณการ, 2510.
- เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควต้า และการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. รายงานการวิจัย สำนักงานทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.
- ดารณี ปิยะวรรณสุทธิ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อยู่ในหอพักและนอกหอพักมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

นงราม เศรษฐพานิช และคณะ. ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา

ของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532.

นิตา วุฒิวิทย์. การสำรวจทัศนคติของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2527. สงขลา : คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528.

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2537.

พรทิพย์ ถาวรจักร. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

พิทักษ์ พหุรัตน์. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

เพ็ญทิพา นรินทรางกูร ณ ออยุธยา. ปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตโควต้า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

ภิญญ สักดิ์เพชร. การศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาคใต้ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีการศึกษา 2527. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สงขลา 2528.

มหาวิทยาลัย, ทบวง. รายงานการสัมมนาเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยในอนาคต. กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย, 2525.

———. คู่มือการสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2536. ทบวงมหาวิทยาลัย, 2536.

———. สรุปอภิปรายเรื่องการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2534. กรุงเทพฯ : 2535.

วันชาติ อ่วมแจ้ง. การเปรียบเทียบภูมิหลังและปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพัฒนาวิทยาทันท์กับนิสิตสภาพปกติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การสำรวจปัญหาด้านต่าง ๆ ของนิสิตคณะครุศาสตร์
หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2523. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- . มติใหม่ของนิสิตนักศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- . นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527.
- . งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วานิช มาลัย. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และ
วิธีศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- วิเชียร เกตุสิงห์. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดม
ศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2522.
- . องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดม
ศึกษา. การศึกษาแห่งชาติ. 17(3):45-50 กุมภาพันธ์-มีนาคม 2526.
- วิสาข์ เกษประทุม. การวิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ศิริอร ชันธุ์หัตถ์. การเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาประจำหอพักวิทยา
ลัยกับนักศึกษาเดินเรียนของวิทยาลัยครูกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. การศึกษาความสัมพันธ์ทางภูมิหลังของนักศึกษา กับสถาน
ภาพของนักศึกษา. กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2533.
- . กองแผนงาน. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7, 2535.
- . คู่มือการศึกษา 2530. วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา : 2530.
- . คู่มือการศึกษา 2535. วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา : 2535.
- . คู่มือการศึกษา 2537. วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา : 2537.
- สภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารสร้างสรรค์. 1 เมษายน-มิถุนายน 2523
และ พฤศจิกายน-มกราคม, 2524.
- สมใจ จิตพิทักษ์. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532.

- สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2529.
- สาริต จันทรวินิจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากรระหว่างกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัยและโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สืบทพงศ์ จินดาพล. การศึกษาปัญหาทางการเรียนและการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2533.
- สุกัญญา สิริตันติการ. เทคนิคและกระบวนการในการสอนระดับอุดมศึกษาพัฒนาการเรียน การสอนระดับอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สุพัตรา วิจิตรโสภ. การศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2532. อัดสำเนา.
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2519.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหา วิทยาลัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- เสริม ทศศรี. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตประเภทโควต้า. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2534.
- เสาวนีย์ ดิสดำเน. โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนา ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- โสภณ หาสิตะพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตภาคปกติกับนิสิต ภาคสมทบ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2534.
- อดุลย์ วิริยะเวชกุล. “นักศึกษาแพทย์กับนิสิตไฟรู้” สารศิริราช. พฤษภาคม, 2529.

อวยชัย วิยสุวรรณ. "การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่มีอยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา." ใน บทคัดย่อปริญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตและคุณวุฒิปบัณฑิต ปีการศึกษา 2521. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

อัญญา กรดคณิตนันต์. ความสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของนิสิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518-2521. วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

Abigial, Anderson Inez. "Characteristics of Adult Dropouts and Persisters in University B.A. Level Programs,". Dissertation Abstracts International. p.4109-A. Michigan University. Microfilms International, 1979.

Anastasi, A. Psychological Testing. New York. The Macmillan Company, 1967.

Chopra, Lukheneber. "Parentel Occupation and Academic Achievement of High School Students in India." . The Journal of Educational Research. 60, 1967.

Dubericks, Ranald Erwin. "College Dropouts, A Demographic Survey : A Study of Demographic Characteristics of Students Dropouts from two Urban Institution of Higher Education," in Dissertation Abstracts International . p.2498. Michigan University Microfilms International, 1979.

Dulniak, Dennis Joseph. "Predicting Freshmen Dropouts at Montana State University using selected Institutional Data." Dissertation Abstracts International. p.3455-3456 A. Michigan : University Microfilms International, 1982.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1970.

Haggerty, Madeleine. "A Comparison of Selected Variables of Urban Commuter University," in Dissertation Abstracts International. p.1530. Michigan : Michigan University Microfilms International, 1985.

Hassmiller, Robert John. "A Study of the Impact of Intraself and Self-Environment Consequence on Student Persisters and Dropouts in Open Learning Courses at a Community College," Dissertation Abstracts International. p.3144-A. Michigan : Michigan University Microfilm International, 1979.

- Jones, Mc Micheal and Mc Pherson. The Effects of Residence on the Achievement and Wastage of First Year Student. Center for Educational Sociology, University of Edinburgh, 1973.
- Kauffman, Joseph E. "The Student in Higher Education," Report of the Committee on the Student in Higher Education. New Heaven, Connecticut : The Hazen Foundation, 1968.
- Krejcic, R.V. and E.E. Morgan. Journal of Educational and Psychological Measurement, 30(3) : 607-610, Autumn, 1971.
- Lazarus, Richard S. Adjustment and Personal. New York : McGraw-Hill, 1961.
- Maddox, H. How to Study. London : Cox & Wyman, 1963.
- Mehrens, William A and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation and Psychology. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1973.
- Mueller, Kate H. Student Personnel Work in Higher Education. Boston : Houghton Mifflin Company, 1961.
- Myers R.C. "Biographical Factors and Academic Achievement, A Experimental Investigation," Education and Psychological Measurement. 12:415-426, 1952.
- Pearson, Thomas Eugene. "The Relationship of Residence Hall to Characteristic of Upperclass Students," in Dissertation Abstracts International. 1973.
- Roush, John Alen. "A Comparative Study of Academically Disadvantaged Persisters and Dropouts of Miami University," in Dissertation Abstracts International. p.1307-A. Michigan : Michigan University Microfilms International, 1979.
- Skillman, John Harold, "A Study of Relationship Between Participation in Various Types of Extra-Classroom Activities and Academic Performance in Three Private Japannese Secondary Schools," in Dissertation Abstract, International 19:1958.
- Travers, Robert M.W. Educational Measurement. New York : Macmillan, 1958.

ภาคผนวก

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/48

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

5 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้ากองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางนันทวัน ชนะสิทธิ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัย ให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษา สถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ จิตพิทักษ์ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริม ทศศรี กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน คือ รายชื่อ รหัสนักศึกษา และจำนวน ของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ (ขอข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน)

บัณฑิตวิทยาลัย รู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ใดๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สืบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313513

(สำเนา)

ที่ ทม 1018(6)/49

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

อำนวยการเมือง จังหวัดสงขลา 90000

5 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางนันทวัน ชนะสิทธิ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา

นิสิตผู้นี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัย ให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษา สถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพิ้นิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ จิตพิทักษ์ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริม ทศศรี กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน คือ รายชื่อ รหัสนักศึกษา และจำนวน ของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพิ้นิจ (ขอข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน)

บัณฑิตวิทยาลัย รู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ใดๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สืบพงศ์ ธรรมชาติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (074) 313513

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาสถานภาพภาวะรอพิณิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือในการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำผลที่ได้จากการศึกษาไปช่วยแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่ง ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าทำให้ต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ

แบบสอบถาม

การศึกษาด้านภาพภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ สาขาวิชาในคณะแพทยศาสตร์
คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์

() สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ สาขาวิชาในคณะวิศวกรรม
ศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยา
ศาสตร์และเทคโนโลยี

() สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาในคณะวิทยา
การจัดการ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. สถานที่พักอาศัย

() พักในหอพักมหาวิทยาลัย (หอพักนักศึกษา)

() พักภายนอกมหาวิทยาลัย (พักหอพักเอกชน , บ้านเอง , บ้านเช่า และ
บ้านญาติ)

4. ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยโดยวิธีสอบคัดเลือกแบบ

() สอบตรงหรือระบบโควต้า

() สอบรวมหรือสอบส่วนกลางโดยทบวงมหาวิทยาลัย

5. คณะที่สอบผ่านการคัดเลือกได้เลือกเป็นอันดับที่

() อันดับที่ 1

() อันดับที่ 2

() อันดับที่ 3

() อันดับที่ 4

6. ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาในมหาวิทยาลัยเฉลี่ยต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 2,000 บาท
- () 2,000 - 4,000 บาท
- () 4,001 - 6,000 บาท
- () สูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไป

7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท
- () 5,000 - 10,000 บาท
- () 10,001 - 15,000 บาท
- () สูงกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

8. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา

- () ภาคกลาง
- () ภาคเหนือ
- () ภาคใต้
- () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- () ภาคตะวันออก

9. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

- () เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะเป็นผู้บริหาร เช่น นายก อุปนายก ประธานชมรม เลขานุการ นักกีฬา นักดนตรี นาฏศิลป์ นักอาสาพัฒนา กรรมการหอพักนักศึกษา และ กรรมการสโมสร
- () ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมคือ ไม่เคยเข้าร่วมในฐานะหรือตำแหน่งใดเลย ในขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

10. สถานภาพของท่านอยู่ในสถานภาพอะไรขณะนี้

- () ครั้งที่ 1
- () ครั้งที่ 2
- () ครั้งที่ 3

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพ

ภาวะรอพินิจ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ในช่องระดับความคิดเห็นที่นักศึกษาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับ
กับการปรับตัวด้านการเรียน

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การปรับตัวด้านการเรียน					
1. นักศึกษาไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ					
2. นักศึกษาไม่ทราบว่าวางแผนการเรียนที่ดีจะสามารถแก้ปัญหาการเรียนได้					
3. นักศึกษามีเวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน เพิ่มเติมนอกห้องเรียน					
4. นักศึกษา มีความวิตกกังวล และกลัวความล้มเหลวในเรื่องการเรียน					
5. นักศึกษาคิดว่าสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษามีความยากเกินไป					
6. นักศึกษา มีความพอใจและชอบในสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษา					
7. นักศึกษารู้จักการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยหรือคณะเพื่อประโยชน์ต่อการเรียน					
8. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยหรือห้องสมุดของคณะ					
9. นักศึกษาสามารถเข้าใจและตามทันการเรียน การสอนของอาจารย์					
10. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการ					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. นักศึกษามีความถนัด หรือมีความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน					
12. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
13. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจากรุ่นพี่					
14. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจากเพื่อนห้องเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน					
15. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ เสริมการเรียนรู้การสอน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าทำให้ต้องอยู่ใน
สถานภาพภาวะรอพินิจ

1. นักศึกษาคิดว่า สาเหตุที่ทำให้ต้องอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ เนื่องจากสาเหตุใดบ้าง.....

.....

2. นักศึกษามีข้อเสนอแนะ ให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาดังตรงจุดใดบ้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล/หรือองค์กร

2.1 ตัวนักศึกษาเอง

2.2 อาจารย์ผู้สอน

2.3 อาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 คณะหรือมหาวิทยาลัย

3. นักศึกษามีข้อเสนอแนะหรือความต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดสวัสดิการด้านใดเพิ่มเติมบ้าง

.....

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพิณิจ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
<u>การปรับตัวด้านการเรียน</u>		
1. นักศึกษาไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ	2.16	0.95
2. นักศึกษาไม่ทราบว่าวางแผนการเรียนที่ดีจะสามารถ แก้ปัญหาการเรียนได้	1.97	1.07
3. นักศึกษามีเวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน เพิ่มเติมนอกห้องเรียน	1.94	0.99
4. นักศึกษามีความวิตกกังวล และกลัวความล้มเหลวใน เรื่องการเรียน	2.74	1.07
5. นักศึกษาคิดว่าสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษามีความยากเกินไป	2.05	0.92
6. นักศึกษามีความพอใจและชอบในสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษา	2.12	1.04
7. นักศึกษารู้จักการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยหรือ คณะเพื่อประโยชน์ต่อการเรียน	2.22	0.89
8. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดของ มหาวิทยาลัยหรือห้องสมุดของคณะ	2.05	0.97
9. นักศึกษาสามารถเข้าใจและตามทันการเรียน การสอน ของอาจารย์	1.79	0.78
10. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ด้านวิชาการ	2.23	0.77
11. นักศึกษามีความถนัด หรือมีความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน	2.19	0.82
12. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจาก อาจารย์ที่ปรึกษา	1.99	0.97
13. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจากรุ่นพี่	1.96	0.97
14. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนจาก เพื่อนห้องเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน	2.05	0.93
15. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ เสริมการเรียนการสอน	1.46	0.91

จำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จำแนกตามระดับการปรับตัวด้านการเรียน

รายการ	4	3	2	1	0
1. นักศึกษาไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ	11 (7.3)	42 (28.0)	64 (42.7)	26 (17.3)	7 (4.7)
2. นักศึกษาไม่ทราบว่าวางแผนการเรียนที่ดีจะสามารถแก้ปัญหาการเรียนได้	11 (7.3)	35 (23.3)	59 (39.3)	29 (19.3)	16 (10.7)
3. นักศึกษามีเวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	5 (3.3)	42 (28.0)	54 (36.0)	37 (24.7)	12 (8.0)
4. นักศึกษามีความวิตกกังวล และกลัวความล้มเหลวในเรื่องการเรียน	60 (25.3)	35 (40.0)	9 (23.3)	8 (6.0)	(5.3)
5. นักศึกษาคิดว่าสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษามีความยากเกินไป	11 (7.3)	28 (18.7)	74 (49.3)	31 (20.7)	6 (4.0)
6. นักศึกษามีความพอใจและชอบในสาขาวิชาหรือคณะที่กำลังศึกษา	14 (9.3)	40 (26.7)	53 (36.0)	34 (22.7)	8 (5.3)
7. นักศึกษารู้จักการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยหรือคณะเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษา	12 (8.0)	39 (26.0)	73 (48.7)	22 (14.7)	4 (2.7)
8. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยหรือห้องสมุดคณะ	10 (6.7)	38 (25.3)	57 (38.0)	39 (26.0)	6 (4.0)
9. นักศึกษาสามารถเข้าใจและตามทันการเรียนการสอนของอาจารย์	4 (2.7)	16 (10.7)	80 (53.3)	45 (30.6)	5 (3.3)

รายการ	4	3	2	1	0
10. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์มีความ สามารถในการถ่ายทอด ความรู้ด้านวิชาการ	7 (4.7)	43 (28.7)	80 (53.3)	18 (12.0)	2 (1.3)
11. นักศึกษามีความถนัด หรือมี ความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน	9 (6.0)	39 (26.0)	76 (50.7)	24 (16.0)	2 (1.3)
12. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำ ด้านการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา	9 (6.0)	34 (22.7)	63 (42.0)	35 (23.3)	9 (6.0)
13. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำ ด้านการเรียนจากรุ่นพี่	5 (3.3)	42 (28.0)	55 (36.7)	38 (25.3)	10 (6.7)
14. นักศึกษาได้รับคำปรึกษาแนะนำ ด้านการเรียนจากเพื่อนห้องเดียว กันหรือกลุ่มเดียวกัน	8 (5.3)	37 (24.7)	68 (45.3)	29 (19.3)	8 (5.3)
15. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการ เข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการเสริม การเรียนการสอน	3 (2.0)	12 (8.0)	58 (38.7)	55 (36.7)	22 (14.7)

การศึกษสถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม 2540

การศึกษาสถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสถานภาพของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ ตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา สถานที่พักอาศัย วิธีการสอบคัดเลือก อันดับที่ยกของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา การปรับตัวด้านการเรียนกับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ และองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, 4 และ 5 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบไคสแควร์ (χ^2 -Test) และค่าสัมประสิทธิ์การถ่วง (Contingency Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรด้านเพศ สถานที่พักอาศัย อันดับที่ยกของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มีจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจในแต่ละค่าตัวแปรใกล้เคียงกัน ส่วนสาขาวิชา วิธีการสอบคัดเลือก ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ภูมิฐานะของนักศึกษา การปรับตัวด้านการเรียน มีจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจในแต่ละค่าของตัวแปรมีส่วนแตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจกับตัวแปรอิสระ พบว่า เพศ วิธีการสอบคัดเลือก ภูมิฐานะของนักศึกษา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และการปรับตัวด้านการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสาขาวิชา สถานที่พักอาศัย อันดับที่ยกของคณะที่สอบคัดเลือกได้ ค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษเฉลี่ยต่อเดือน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาอยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ได้แก่ ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ที่เกิดจากตัวนักศึกษาเอง อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และองค์กร คือคณะและมหาวิทยาลัย การให้บริการของห้องสมุด ปัญหาเศรษฐกิจ การขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา และปัญหาครอบครัวที่มีการหย่าร้าง หรือขาดผู้อุปการะในระหว่างศึกษา

A STUDY OF STUDENTS ON PROBATION
AT PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

NANTHAWAN CHANASIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Higher Education

at Thaksin University

March 1997

This is a study of the status of students on probation at Prince of Songkla University. The variables taken in account for the study were their sex, major subjects, accommodation, method of admission into the university, favored choice of faculty, monthly expenditures, parents' monthly income, previous residence, participation in extra-curricular activities, adjustment of study behavior in relation to the number of probations, and other factors which cause students' probation.

The sample for the study included 150 students in the second, third, fourth, and fifth year who were put on probation and were studying in the first semester in the 1996 academic year. The instrument used in collecting data was a questionnaire constructed by the researcher. The data were analyzed for percentage, arithmetic mean, and the χ^2 -test and Contingency Coefficient were used for testing hypotheses.

The results of the study revealed the following:

1. There were similar numbers of students who were put on probation when the variables of sex, accommodation, favored choice of faculty, and participation in extra-curricular activities were taken into account. However, the number of students on probation were vastly different when the following variables were considered: major subject, method of admission into the university, monthly expenses, parents' monthly income, previous residence, and adjustment of study behavior in relation to the number of probations.

2. There was no correlation between the number of probations for each student on probation and the independent variables of sex, method of admission into the university, participation in extra-curricular activities, and adjustment in study behavior in relation to the number of probations. There was a correlation between the number of probations for each student on probation and the variables of major subject, accommodation, choice of faculty,

monthly expenses, parents' monthly income, and previous residence, with a significant difference at the level of .05.

3. A qualitative analysis revealed various factors which influenced probation of students. These factors included students' personal problems, teachers academic advisors, and organizations, i.e. the faculty and the university. Other factors which contributed to the students' probation were the surroundings, inadequate accommodation, students' need for on-campus accommodation, library service, family problems the to financial problems divorce or lack of patronage for students' studies.

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ	นางนันทวัน หนะสิทธิ์
วัน เดือน ปีเกิด	10 มิถุนายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2/4 ถนนศรีสุตา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักศึกษาระดับ 6
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวรนารีเฉลิม
พ.ศ. 2522	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2540	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ

